

PRENUMERATA

Kurjera Warszawskiego wraz z dodatkiem porannym.
W Warszawie: rocznie rs. 9, półrocznie rs. 4 kop. 50, kwartalnie rs. 2 kop. 25, miesięcznie kop. 76.

Za odnośnienie do domu dopłaca się miesięcznie kop. 5.

Na prowincji i w Cesarstwie: rocznie rs. 12, półrocznie rs. 6, kwartalnie rs. 3, miesięcznie rs. 1.

Z zagranicą: miesięcznie rs. 1 kop. 50.

Numer pojedynczy bez dodatku kop. 5; dodatek poranny kop. 3.

Dziś: Pankracego M.
 Sobota: Serwa cego B.
 Niedziela: Bonifacego M.
 Poniedziałek: Zofji W.

KURIER WARSZAWSKI

wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta zrana, nadto wychodzi stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

ROK SIEDMDZIESIĄTY TRZECI

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor *Kurjera Warszawskiego* codziennie od godziny 8-ej rano do 8-ej wieczorem, w niedziele i święta od godziny 10-ej rano do 1-ej po południu.

Wschód słońca o godzinie 4-ej minut 17
 Zachód 7-ej 36
 Długość dnia godzin 15 22
 Przybyło 7 44

Wschód księżyca o godzinie 12 minut 16 w.
 Zachód 2 28 r.
 Wysokość wody na Wiśle st. 5 c. 0 (st. 4 c. 8).
 Dziś o godzinie 2-ej po poł. ciepła 10°.

OGŁOSZENIA

Reklamy za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop. każdy następny raz kop. 20.

Nekrologia: za wiersz 15 kop.
Zwyczajne ogłoszenia: za jeden wiersz garbontowy albo jego miejsce pierwszy raz 10 kop. każdy następny raz 8 kop.

Małe ogłoszenia za jeden wiersz po 2 kop. każdy raz, ogłoszenie minimum 20 kop.

Nadesłane za jeden wiersz garbontowy rs. 1.

Ogłoszenia do *Kurjera* przyjmuje także Biuro Rajchmana i Spółki, ulica Senatorska.

Wtorek: Jana Nepom.
 Środa: Paschalisa W.
 Czwartek: Feliksa Biskupa.
 Piątek: Piotra Celestyna.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — **Telefon Redakcji 268.** — **Telefon Administr. 517.**
W Łodzi kantor własny. Piotrkowska 7/281. telefonu nr. 313.

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Wszemila, jutro Cichosiawa.
Zgromadzenia: Posiedzenie członków wydziału opieki sierot i ochrony Towarzystwa dobroczynności. (Gmach Towarzystwa przy ulicy Krak.-Przedm. — 6 po południu.)

Wystawy stałe: Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krak.-Przedm., 15—od 10-ej rano do 4-ej po południu.) — Wystawa obrazów w Krywulcie. (Hotel Europejski—od 10-ej rano do 8-ej wieczorem.) — Wystawa obrazów spółki malarzy oraz rzeźbiarzy. (Nowy-Swiat, 27—od 10-ej rano do 7½ wieczorem.) — Wystawa etnograficzna. (Krak.-Przedm., 17—od 10-ej rano do 4-ej po południu.) — Wystawa prób i wzorów przemysłu fabrycznego i rzemieślniczego krajowego. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm., 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, w niedziele zaś i święta od 12—4-ej po południu. Wejście bezpłatne.) — Wystawa Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm., 66—codziennie od 10-ej rano do 4-ej po południu, dla rzemieślników od 7—9-ej wieczorem, w niedziele zaś i święta od 10-ej rano do 4-ej po południu.)

Teatry: Wielki: dziś „Robert diabeł” (z udziałem panny Libji Drog i p. Józefa Russitano); jutro „Zbójcy”; — R o z m a i t o ś c i: dziś „Prawa serca”; jutro „Bzy kwitną” (pierwszy raz) oraz „Te, które się szanuje”; — N o w y: dziś „Córka tambormajora” oraz „Wujaszek Alfonsa”; jutro „Córka tambormajora” oraz „Woltyżerka”. (7½ wieczorem.)

— W kościele św. Jacka (po-dominikańskim) jutro, o godz. 7-ej zrana, odprawiona będzie przed ołtarzem Matki Boskiej Różańcowej uroczysta wotywa na intencję braci i sióstr bractwa Różańca św. z odśpiewaniem litanji i procesją.

— W dniu jutrzejszym, o godzinie 10-ej zrana, w kaplicy Matki Boskiej Częstochowskiej w kościele św. Ducha (po-paulińskim) odprawiona będzie ku Jej czci uroczysta wotywa.

Rozwój spirytyzmu.

II.

Co stanowi treść obecnego spirytyzmu—komunikacja z duchami—to przenika całą mądrość Indyj Wschodnich.

— Wiedzą, że cienie przodków, opatrzone w ciało powietrzne—uczy starszy bramin młodszego—towarzyszyć ci będą w naukach, a potem objawia ci, jeżeli będziesz tego godzien, wielką tajemnicę bytu.

Duchy przodków stoją przy kołysce mieszkańca półnadmorskiego, patrzą na niego, gdy się łączy węzłem dożgonnym z wybraną sercą i nie opuszczają go w chwili ostatniej. Dokądkolwiek się zwróci, wszędzie posuwa się za nim jakiś niewidzialny nieboszczyk.

Wiara ta przemawia do każdego, kto uznaje odrębność i nieśmiertelność duszy i nie zabija jej razem z ciałem. Jeżeli bowiem siła, dająca człowiekowi życie, nie rozpada się równocześnie z swoją powłoką znikomą, to nie naturalniejszego nad wniosek, że istnieje gdzieś, a jeżeli istnieje, to może posiadać władzę czuwania nad kimś, kogo na ziemi umiłował.

Niema nic dziwnego ani śmiesznego w domysłach ludzi „zabobonnych” wszystkich czasów.

W ten sam mniej więcej sposób rozumują teoretycy spirytyści chwili obecnej, starając się tylko hipotezom swoim nadać formę i koloryt naukowy.

Wallace w „Cudach i nowoczesnym spirytyzmie” domaga się dla siebie konieczności tytułu uczonego w nowszym rozumieniu; drogą bowiem ścisłej indukcji faktycznej — zapewnia doszedł do wiary w istnienie pewnej liczby umysłowości nadludzkich rozmaitych stopni i do przekonania, iż niektóre z owych umysłowości, jakkolwiek zazwyczaj niewidzialne dla nas, mogą oddziaływać i oddziaływałyby na materię i wpływają na nasze umysły. Zwyciężyły go fakty, bardzo odległe od

— Jutro, o godzinie 9-ej zrana, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) odprawiona zostanie solenna wotywa z wystawieniem N. Sakramentu w puszczy i procesją na intencję arcybactwa czci Niepokalanego Serca N. Panny Marii.

— Jutro, o godzinie 5-ej po południu, w kościele św. Kazimierza (panien sakramentek) odbywać się będą przygotowania do wotywy poci obojętnej do godnego przyjęcia pierwszej w ich życiu Komunii świętej, która udzielona im zostanie w dzień św. Trójcy.

— Jutrzejszomi nieszpornymi rozpoczyna się w kościele w Czerniakowie całonocny odpust z wystawieniem N. Sakramentu, kazaniem i procesją ku czci św. Bonifacego, męczennika, którego relikwie spoczywają w tymże kościele.

PRZEGLĄD POLITYCZNY.

Do czasu, do którego sięgają nasze informacje w chwili, gdy to piszemy, pojawiły się już trzy manifesty wyborcze w Niemczech, a mianowicie: socjalistów, wolnokonserwatystów i świeżo utworzonej „wolnomyślniej partii ludowej.”

Ten ostatni podpisany przez Eugenjusza Richtera i Fryderyka Payera, przewodzącego południowo-niemieckiej partii ludowej (bardzo zresztą szczupłej), zwiastuje zarazem zlanie się obu stronnictw, t. j. pozostałych po rozbięciu stronnictwa wolnomyślnego frakcji richterowskiej z wolnomyślnymi południowcami, którzy głosowali zwykle dotąd solidarnie ze stronnictwem p. Richtera, ale tworzyli osobną, samoistną grupę.

tę, czego uczy wiedza nowoczesna, lub nad czem spekuluje filozofia materialistyczna, ale mimo to fakty istotne.

Niewłaściwie wyraża się nauka nowoczesna—mniema Wallace—nazywając fałszem, złudzeniem wszystko to, co się pospolicie określa terminem „nadprzyrodzone”, a niemądrze postępuje, gdy wyrzuca po za nawias badań naukowych zjawiska, przekraczające dotychczasową możność człowieka. Bo nie chcąc uznawać tego, co w każdym innym wypadku byłoby bezwzględnie przekonującym dowodem faktu dlatego tylko, iż owo coś nie daje się wytłumaczyć na podstawie takich praw przyrody, jakie już poznaliśmy, znaczy to samo, co utrzymywać, że posiadamy już dokładną znajomość wszystkich praw. Tymczasem wskazuje cała historia postępu wiedzy ludzkiej, że to, co dla jakiegoś wieku było cudem, budzącym spory, to dla drugiego stało się uznanem zjawiskiem przyrodzonym.

Przed wiekiem telegram, przychodzący z odległości 3,000 mil, albo fotografie, zdjęte w ciągu sekundy, uważano za sztukę kuglarską. Przed pięćset laty nie uwierzyłby żaden mędrzec w działanie dzisiejszego teleskopu i mikroskopu.

Tak mało wiemy dotąd o tem, czem jest istotnie siła nerwowa albo życiowa, jak ona działa i w jakim stopniu może się udzielać od jednego człowieka drugiemu, iż ograniczonym byłby, ktoby chciał utrzymywać, że zjawiska wyjątkowe nie mogą się w żadnych warunkach.

Obrona Wallace’a przekonuje istotnie każdego, kto nie zakreśla wiedzy przyszłości granic, wytkniętych jej przez metody i środki współczesne. Mnóstwo zjawisk, dla nas niedostępnych, mnóstwo sił, dla nas zakrytych, wytłumacza i odnajduje niezawodnie pokolenia następne. A może znają je już i posługują się nimi oddawna „wtajemniczeni” indyjscy najwyższego stopnia, chowając je rozmyślnie przed ciekawością „motłochu”, co i uczniowie ich, kapłani egipscy, czynili.

Wallace, wychodząc z zasady, że ponieważ, oprócz tych postaci materji i tych rodzajów ruchu eteru, do których poznania wystarczają nasze zmysły, mogą

Południowo-niemiecka ta grupa liczy zaledwie kilka głosów, nie stanowi ona przeto materialnego nabytku ale podnosi moralnie urok frakcji Richtera. Towarzysze p. Payera są to bowiem pogrobowcy starej, historycznej partji postępowej, która w r. 1884-ym wcieliła się w „niemiecką partję wolnomyślną” („deutsch-freisinnige Partei”) a ma piękne tradycje w Prusiech i młodej rzeszy.

Secesjoniści z pod sztandaru p. Eugenjusza Richtera, którzy utworzyli już osobny „związek wolnomyślny” („freisinnige Vereinigung”), nie ogłosili jeszcze swojej odezwy do wyborców. Na razie prasa niemiecka wszystkich odcieni żywiej jeszcze zajęła się sprawą rozbięcia dotychczasowego stronnictwa p. Richtera, aniżeli wyborami. Przeciwnicy liberalizmu tryumfują, w łamach organów liberalnych wszelkich odcieni wyraża się jednomyślnie natomiast uczucie goryczy. Panuje na to zgoda, że pospieszono się zbyt pod pierwszym elektryzującym wrażeniem rozwiązania. Tymczasem z deklaracji osobistej p. Richtera wypływa, że dalej iść razem nie było podobna, spoistość bowiem stronnictwa tak się już od dłuższego czasu rozluźniła, powaga p. Richtera w łonie własnej partji tak się zachwiała, że o dalszej pożytecznej swej działalności parlamentarnej i politycznej samby on wątpił, gdyby do formalnego rozwołu nie przyszło.

Mimo utyskiwań w imię wspólnej zasady liberalnej daje się spostrzegać w organach narodowo-liberalnych pewien ślad uczucia, które Niemcy nazywają „Schadenfreude” a na które my nie posiadamy równie charakterystycznej i dobitnej nazwy. Nacional-libe-

istnieć i prawdopodobnie istnieją jeszcze inne, nieskończenie rozmaite, przeto mogą być także i są prawdopodobnie organizacje, przystosowane do działania na nie i do otrzymywania od nich wrażeń. Jeżeli takie istoty, obdarzone niepojętymi dla nas własnościami, istnieją, to nie byłyby one wcale nadprzyrodzonymi w rozumieniu pospolitem, lecz prawdą, rzeczywistością, mimo swojej pozornej cudowności.

W ten sposób doprowadza Wallace czytelnika do „duchów”, usiłując ich pozbawić owej „duchowości”.

Rozumowanie polemisty spirytyzmu wytrzymuje bez wątpienia krytykę, wszechświat bowiem jest tak niezmierny, iż mogą się w jego łonie kryć rzeczywiście tajemnice, o „których się filozofom nie śniło”. Oko mieszkańców ziemi nie sięga daleko, ucho ich chwytta tylko głosy najgrubsze, a rozum ogarnia i przenika jedynie zjawiska najbliższe.

Jednakże — czy przeznaczono człowiekowi, choćby w najdalszej przyszłości, świadomość pełną, czy nie ograniczono ściśle granic jego ciekawości? Tyle już wieków męczy się ludzkość zagadką wszechrzeczy, tak wytrwale goni za prawdą, a owoce tych wysiłków są dotąd bardzo nieznaczne. Kręcimy się ciągle w kółko, wracając zawsze do miejsca, z którego wyszliśmy. Postępujemy tylko w kierunku poznania zmysłowego, ale do duszy świata, do duszy jednostki nawet nie zbliżyliśmy się ani na krok, mimo trudów filozofii i nauk ścisłych lat tysięcy. O najwyższych zagadkach rzeczy wiemy dziś tyle, ile nasi przodkowie w legendowym raju.

Spirytyści naukowci ludzą się inaczej. Zdaje się im, iż zawładną ostatecznie krainą, leżącą po za obrębem pięciu zmysłów człowieka, że będą wiedzieli tam, gdzie pospolicie śmiertelnicy jedynie wierzyć mogą. Wszakże rozporządzają już faktami.

Jakież są te ich fakty?

Doświadczenie uczy—twierdzą—że osoby, znajdujące się w jakiejś ciężkiej potrzebie, albo mające umrzeć, ukazują się krewnym swoim i przyjaciółom, lub dają się im słyszeć tak często, iż sam wypadek tych faktów wytłumaczyć nie może.

Każdy autor spirytyczny przytacza szereg ta-

raly liczą na to, że nowa grupa secesyjna zbliży się do nich i że apostości z r. 1880-go, którzy pod nazwą „secesjonistów” opuścili wówczas potężną nacjonal-liberalną partję, powrócą z biegiem czasu do niej i wskrzeszą dni jej chwały.

Natomiast zawodnemi okazały się dotąd nadzieje liberalów niemieckich, że i znana tradycyjna karność stronnictwa centrum, pozbawiona głowy i ręki takich ludzi, jak Windthorst i Reichensperger, złamie się, dotknięta różgą rozwiązania. Centrum katolickie, aczkolwiek jedenastu członków jego głosowało za wnioskiem Huenego a trzech wystąpiło z zarządu (Vorstand) partji, wstępuje w okres kampanji wyborczej zwarte jak przedtem i wierne zdaniu wygłoszonemu w Düsseldorfie przez przewodzcę „ostrzejszego odcienia” dr. Liebera, że istnienie stronnictwa centrum ważniejszem jest od reformy wojskowej. To też wątpić o tem nie można i sam rząd nie wątpi, że stronnictwo to powróci do nowej izby w swojej dotychczasowej sile 115 członków.

Najpomysłniejsze widoki wyborcze otwierają się przed konserwatystami. *Norddeutsche Allgemeine Ztg.* miota na nich codziennie całemi snopami kwiatów, czyli—mówiąc ściślej—komplimentów rządowych; oni bowiem od początku do końca w sprawie reformy wojskowej stali najwierniej przy pierwotnym projekcie, aczkolwiek pytania natury gospodarczej i bimetalizm dzieli ich z rządem. *Kreuzzeitung* ogłosiła już swój własny manifest wyborczy, w którym wzywa do wspólnej walki z judaizmem. Kierunek antysemitki wziął—jak wiadomo—od pewnego czasu górę w niemieckim stronnictwie zachowawczem, baron Hammerstein zwyciężył p. Helldorfa. Ten ostatni szczęśliwym będzie, jeżeli zdoła uratować swój mandat poselski.

W poniedziałek angielska izba gmin przystąpiła do rozpraw szczegółowych nad bilem *home rule'u*. Pierwszy ten dzień był niezmiernie pomyślnym dla Gladstone'a. Pięć razy głosowano i pięć razy rząd uzyskał większość, falującą pomiędzy 42 a 57 głosów. Większość ta odrzuciła dwie merytoryczne poprawki opozycyjne do pierwszego zasadniczego paragrafu i dwa wnioski odroczenia, wymusiła w końcu zamknięcie rozpraw. Paragraf pierwszy, do którego Chamberlain i Darling wnieśli poprawki wzmacniające zwierzchniczą kompetencję wspólnego parlamentu westminsterskiego, opiewa: „Począwszy od dnia oznaczonego, otrzyma Irlandja władzę prawodawczą, która składać się będzie: z osoby Jej Królewskiej Mości i z dwóch izb, a mianowicie: rady prawodawczej i zgromadzenia prawodawczego”.

Darling proponował do tego paragrafu poprawkę orzekającą, że kompetencja i samoistność zwierzchniczą parlamentu angielskiego w Westminsterze pozostają nietknięte; izba odrzuciła ten wniosek, uni-

ceściwiający całą reformę, 282 głosami przeciw 233, przyjąwszy wprawdzie wniosek rządowy o zamknięciu dyskusji. Następnie odrzucono 307 głosami przeciw 265 wniosek odraczający lorda Randolpha Churchilla, a 304 głosami przeciw 257 podobny wniosek Balfoura. Trudno o początek świetniejszy.

Br. Z.

Sprawy rolne.

Jedno z ważnych w chwili obecnej dla rolnictwa zagadnień stanowi wybór pomiędzy ekstensywnym a intensywnym systemem gospodarstw. Warunki, w jakich jedno lub drugie gospodarstwo ma być prowadzone, granica, w której jedno się kończy a drugie zaczyna, wysokość kapitału jako czynnika niezbędnego, są to pytania, poruszane nieustannie wśród sfer ziemiańskich, a natury tem drażliwszej, że niezupełnie dokładne w tym przedmiocie pojęcie łatwo wywołują zbyt liczne holdowanie jednemu lub drugiemu kierunkowi i przez to samo narażają gospodarstwa na straty bardzo dotkliwe, a często nawet niepowetowane.

Nie też dziwnego, że kwestja tej miary, poruszona onegdaj w sekcji rolnej warszawskiego oddziału popierania rolnictwa przez p. Chłobukowskiego, żywo zajęła słuchaczy, dając pole do dłuższych dyskusyj. Traktowano ją tem gruntowniej, iż praca sz. referenta jako przygotowana do „Encyklopedji rolniczej” nabiera szerszego znaczenia i z tego właśnie powodu skłoniła autora do poddania jej uprzednio pod sąd najkompetentniejszy.

W krótkiej relacji trudno zdać dokładną sprawę tak z samej pracy jak i z licznych uwag, jakie co do niej wypowiadali pp.: Kłobukowski, Kowalski, Jeziorański, Trylski, Szwejcar i inni. W ogóle zgodzono się na jedno, iż pojęcie ekstensywności i intensywności jest bardzo dowolne i względne, a samo zakwalifikowanie danego gospodarstwa do tej lub owej kategorii ma znaczenie podrzędne. Natomiast oznaczenie właściwego dla danych warunków stopnia intensywności uważa należy za rzecz nader ważną w organizacji gospodarstw. Tylko sumienny rachunek zdolnym jest wykazać najracjonalniejszy kierunek intensywności i uchronić od błędów zrobienia w tej mierze za dużo lub za mało.

W gospodarstwach kraju naszego, z uwagi na brak ustaleń odpowiednich czynników oraz na ogólne warunki ekonomiczne i kulturalne, system ekstensywny ma pierwszeństwo przed intensywnym. Nie może być on wszakże pojmowanym jako rabunkowy, biorący z ziemi jaknajwięcej, a wkładający w nią jaknajmniej. Przeciwnie, intensywność jest równomierną

postępowi. W krajach z najwięcej jednak rozwiniętą kulturą, jak Anglja, dwa te systemy stoją obok siebie; jednym zaś z kardynalnych warunków istotnego postępu jest nieprzeciążanie ziemi takimi nakładami, z których procent byłby nieodpowiedni lub nietrwały, Kapitał obrotowy i wiedza gruntowna—oto dwa najważniejsze punkty, wpływające na podniesienie gospodarstw. O pozyskanie ich obu starać się też przedewszystkiem potrzeba.

Interesującym również był referat drugi p. Rugiewicza: o towarzystwach rolniczych niemieckich i wystawie w Monachjum.

Referent dał naprzód rys ogólny ruchu rolniczego w Niemczech, który wzrastając z roku na rok, pobudza wszystkich rolników do nieustannej pracy około podniesienia gospodarstw, a łącząc się w wielką liczbę stowarzyszeń, wpływa też na przeprowadzenie zadań, dla sił indywidualnych niedostępnych. Po za obrębem towarzystw lokalnych największą działalnością odznaczają się trzy towarzystwa centralne, rozciągające czynność swoją na całe Niemcy. Są to: „Rada gospodarstwa w Berlinie”, „Kongres niemieckich rolników” i „Niemieckie towarzystwo rolnicze”. Zakres czynności tych organów sięga we wszystkie sfery rolnictwa, obejmując zarówno zagadnienia ekonomiczne i polityczne, jak i czysto rolne; cieszą zaś taką popularnością, iż kiedy ostatnie z wymienionych towarzystw miało w r. 1885-ym 3,000 członków, dziś liczy ich przeszło 8,000. Podzielone na 12 okręgów, ma ono w pieczy interesy wszystkich części kraju i żywotności swej na każdym kroku daje liczne dowody.

Staraniem też Towarzystwa rzeczono organizuje się obecna wystawa rolnicza monachijska. Trwać ona będzie wszystkiego od d. 8—12-go czerwca, lecz zakresem swym należąc będzie do najświetniejszych wystaw specjalnych. Nader wysokie nagrody pieniężne, wyznaczone nie tylko dla całych grup, ale i dla osób, niezwykle nacisk na działy: produkcji zwierzęcej, roślinnej, rybołówstwa, budownictwa wiejskiego itd.—wszystko to nadaje jej nader wybitny charakter i dlatego referent zachęca rolników naszych, ażeby obejrzenia jej nie zaniechali.

Sekcja ze swojej strony pośredniczyć tylko będzie w porozumiewaniu się udających się do Monachjum i w tym celu kancelarja jej zapisy odpowiednie przyjmować jest gotowa.

Ostatni przemawiał na posiedzeniu onegdajszym p. Szaniawski, przedstawiając obecnym brono-grabie nowego systemu, przy zasiewie nasion pastewnych używane. Zaletę ich stanowi to, iż poruszają ziemię ani zbyt płytko, ani zbyt głęboko, przez co mają znaczenie bardzo praktyczne. W tych dniach brono-grabie mają być poddane próbie na roli.

kich widziadeł, albo osobiście, przez niego samego dostrzeżonych, lub też przez kogoś innego zauważonych. Trzej anglicy: Gurney, Meyers i Podmore, zbierali przez lat kilkanaście różne opowieści o „duchach” i „strachach”, o ukazywaniach się umierających i zapisywali skrzętnie halucynacje wszelkiego rodzaju, sprawdzając daty, nazwiska i miejscowości przy pomocy dokumentów urzędowych. Pracując usilnie przez czas dłuższy, przeprowadzwszy rozległą korespondencję, zgromadzili bogaty materiał, który oddali do użytku publicznego. „Dziwami życia” nazwał nasz tłumacz (p. J. K. Potocki) ten skarbiec podań ludowych, jakbyśmy się dawniej wyrażili.

Wszystkie dokumenty trójcy angielskiej należą do tego samego rodzaju. Stwierdzają one bez wyjątku wiarę „motłochu” w komunikowanie się osób zmarłych z żywymi, ale potwierdzają gołosłownie, bez wyjaśnienia natury i przyczyn owych zjawisk, nauka zaś różni się właśnie tem od wiedzy pospolitej, że uzasadnia, tłumaczy, rozumie jej spostrzeżenia.

Wprawdzie usiłują autorowie angielscy wciągnąć owe zjawiska w zakres telepatji. Wybrawszy sobie jako podstawę doświadczenia przesłanie myśli i uczuć, przeszli od telepatji doświadczenia do samorzutnej, następnie zastanawiali się kolejno nad: przesyłaniem idei i obrazów, nad przenoszeniem się wzruszeń, nad snami, halucynacjami i t. d.; wszystko jednak, co w tym kierunku powiedzieli, raczej powtórzyli za innymi, nie rozjaśnia ciemności, w których rozplývają się cienie zmarłych po spełnieniu misji. Są to domysły, hipotezy, niewiele więcej warte od zwykłych baśni gminu. Choć drapują się w pozory uczoności, konstatują tylko istnienie zjawisk, znanych od wieków, ale usuwających się z pod kontroli świadomości ludzkiej.

Widziadła nieboszczyków nie zasługują żadną miarą na nazwę dokumentów naukowych w rozumieniu metody doświadczenia, gdyż nie podlegają władzy naszych zmysłów. Jak były zawsze, tak nie przestały być dotąd rzeczą wiary danego osobnika. Ktoś widział lub słyszał „ducha” i wierzy; ktoś nie widział i nie słyszał, więc nie wierzy; ktoś znów nie widział

i nie słyszał, a mimo to wierzy, ktoś w końcu widział i słyszał, i nie dał się przekonać, nazwawszy halucynacją, co przed jego okiem mignęło. Wiara lub niewiara zależy w tym wypadku jedynie od usposobienia i od woli obserwatora, kiedy fakty istotnie naukowe nie znoszą dwóch zdań. Ze trzy razy pięć stanowi piętnaście, że pies ma zwykle cztery nogi, że po zimie następuje u nas wiosna, a po niej lato, że złoto posiada tyle ciężkości gatunkowej, a srebro tyle, te prawdy uznaje każdy, mądry czy głupi. Ale czy ukazywanie się duchów podlega prawom telepatji, lub też dzieje się z przyczyn innych, nieznanych—o tem przesądzać dziś trudno. Stanowczo w tym względzie nie jeszcze pewnego nie wiemy.

Rozporządzamy dotąd trzema środkami dowodzenia: 1) rozumowaniem, 2) spostrzeganiem, 3) doświadczeniem. Rozumowanie traci moc tam, gdzie się kończy kontrola zmysłów. Wywody, sylogizmy, paralogizmy, rachunek różniczkowy, albo rachunek prawdopodobieństwa, cały, słowem, aparat dotychczasowej argumentacji jest beznadziejny wobec cieniów, niknących natychmiast, gdy się człowiek do nich z krytyką zbliży. Zostaje więc tylko obserwacja, bardzo w tym razie utrudniona i złudna i żywe doświadczenie.

Na obserwacji pospółki z eksperymentowaniem graniczają się najczęściej spirytyści współcześni.

Wyniósłszy możność komunikowania się z duchami do godności faktu niezaprzeczonego, zaczęli szukać sposobów porozumiewania się z nieboszczykami. Ponieważ „duch” Katy Fox, pierwszego medium bieżącego stulecia, odpowiadał nie zwyczajnym głosem ludzkim, lecz stukaniem, przeto postarali się spirytyści o to, aby mieszkańcom zagrobowym ułatwić ich szczególnego rodzaju mowę. W tym celu wymyślili stoliki wirujące, używane i dziś najchętniej przez amatorów. Są one niejako pierwszym stopniem „wtajemniczenia”. Aby zaś pogawędki z istotami „innych wymiarów” robiły odpowiednie wrażenie, otoczono pospółką bardzo czynnością mnóstwem przepisów, mających podrażnienie nerwowe na celu.

Należy wybrać na seans — poucza nas p. Edward

Chłopicki („Szkice popularnej teorii i praktyki spirytyzmu”) — pokój ustronny, dostatecznie przewietrzony, dobrze ogrzany, zabezpieczony przeciw przeciągom. Gdyby się w mieszkaniu znajdowały jakie metale, minerały, lustra, jedwabie, trzeba je usunąć.

Chociaż kształt stołu, używanego do posiedzeń spirytystycznych, nie stanowi różnicy, lepiej jednak posługiwać się sprzętem o 3-ech nóżkach, jako podatniejszym do wypukiwania liter alfabetu.

Medium powinno siedzieć na krześle drewnianem, lub wyplatane. Drzwi należy szczelnie zamknąć, okna pozamykać i roletami pozasłaniać, wszelkie światło przyćmić.

W tak przygotowanym przybytku winni uczestnicy doświadczeń przebywać najsamprzód jakiś czas, aby się skupić i oddalić od siebie wszelkie myśli światowe lub sceptyczne. Do wywołania właściwego nastroju pomaga bardzo poważna muzyka, śpiew chóralny lub rozmowa o rzeczach zaświatających.

„Natchnawszy” się odpowiednio, zasiadają spirytyści do stolika, kładą na nim ręce, z których tworzą łańcuch złączony palcami, i czekają na objawy.

Pierwszą oznaką nadejścia nieznanej ludzkiej siły bywa uczucie świeżego po rękach powiewu; następnie zaczyna się stolik ruszać, chwiać, przechylać to w tę to w ową stronę, stukać nóżką w podłogę. Jest to moment, w którym wolno pytać przybysza i przeprowadzić szereg doświadczeń.

Obserwacje spirytystów nie wyszły dotąd, jak wiadomo, po za bardzo szczupłe kółko zjawisk, wracających zawsze w tej samej formie.

Wywołane przez nich duchy umiejają tylko obracać stolikiem, stukać, poruszać, przesuwając sprzęty, rzucać na obecnych gliną, odłamkami ścian, czasem kwiatami itd.

Tu i owdzie udało się za pośrednictwem bardzo dobrych medium dostrzedz cienie, podobne kształtami do człowieka, posłyszeć muzykę, głosy nawet. Tak zapewnijają spirytyści wyższego rzędu.

Do eksperymentów stolikowych dołączono później doświadczenia z ekiem, spodkiem lub ołówkiem.

Teodor Jeske-Choiński.

Wspomnieć jeszcze wypada o małej wystawie, jaką w sali sekcyjnej urządził onegdaj p. Osmala, przedstawiając zbiór przedmiotów drobnego przemysłu ruskiego, przywiezionych z sobą z Moskwy. Okazy rzeczne, dość liczne co do działów, świadczą o rozwoju tego rodzaju produkcji w państwie. Szczególniej wyroby tokarskie żelazne, tkaniny, wyroby z laki nawet pod względem smaku i wykończenia odznaczają się już pewną wartością. Powinnyby też służyć za wskazówkę i tutejszemu przemysłowi drobnemu, że zakres pracy na tem polu jest bardzo obszerny i z prawdziwym pożytkiem prowadzony być może.

Ig. Ch.

World's Fair.

(Sprawozdanie specjalne Kurj. Warsz.)

Chicago, d. 22-go kwietnia.

Niepamiętne o tym czasie wichry, deszcze i śniegi przybrały miasto w suknię zimową. Japończycy, cejlończycy, egipcjanie, turcy, zulusi z placu wystawy trzęsą się i chorują. Nawet, jak powiadają niektórzy, eskimosi poodmrażali sobie nosy i uszy...

Zimna ta jednak ma dobrą stronę: pobudza do ruchu! To też wyciągi o bilety wolnego wstępu na wystawę nie ustają na chwilę.

Pomimo, iż biletów takich wydano już 15,000, nowe żądania napływają bez końca. Najwięcej zaś wymagającymi pod tym względem są wydawcy małych dzienników, tygodników, a nawet dwutygodników prowincjonalnych. Żądają oni biletów wolnych dla siebie, żon, dzieci, krewnych i znajomych, obiecując wzajemnie swoje poparcie.

Tak np. 20 wielkich dzienników tutejszych, bijących razem 2,200,000 egzemplarzy dziennie, a więc 15,400,000 egzemplarzy tygodniowo, zażądało 110 biletów, gdy tymczasem 20 czasopism prowincjonalnych, bijących razem za ledwie 10,300 egzemplarzy tygodniowo, zażądało 124 biletów! Ładny stosunek.

Zwyczajem tutejszym nawet z pigmejami dziennikarskimi rachują się przedsiębiorcy, obiecano więc wszystkim redaktorom tych czasopism prowincjonalnych po jednym wejściu wolnem, żądając jednocześnie przysłania fotografii dla naklejenia jej na bilecie wejścia. Jeden z panów redaktorów z Texas czy też z Kalifornji nie zrozumiał celu tego żądania. Sądził może, że podobizna jego pomieszczona będzie na Kapitolu lub w którym z głównych budynków wystawy, nadesłał więc konterfekt swój—naturalnej wielkości i do tego w ramach...

Można sobie wyobrazić wesołość i zdziwienie urzędników biura prasy na wystawie za nadejściem tego niezwykłego okazu, lecz... niepodobna wyobrazić sobie zdziwienia, jakie zapanowało we wszystkich sferach miasta z powodu faktu niebywałego jeszcze w dziejach Chicago.

Rzecz tak się miała.

Skarbnicy miejscy, mianowani tutaj z wyborów co dwa lata, otrzymują do rąk przy obejmowaniu posady całą gotówkę, znajdującą się w kasach miejskich. Gotówkę tę lokują oni zwykle w obranych przez siebie bankach, które wzajemian poręczają solidarnie za ich wypłacalność.

Dotychczas było we zwyczaju przy ustępowaniu z posady nie zdawać miastu rachunku z procentów, które narastały od tej gotówki w przeciągu okresu dwuletniego. W ten sposób rok rocznie miasto traciło dziesiątki tysięcy dolarów.

Otóż znalazł się człowiek, który postąpił wbrew zwyczajowi. Jest nim p. Piotr Kiolbassa. Po dwuletnim urzędowaniu oddał on w b. m. posadę swoją nowo obranemu skarbnikowi.

Podczas tego okresu odsetki sum, będących pod jego rozporządzeniem, doszły do 106,991 dol. 52 cent. Oibrzymia tę sumę mógł on śmiało zatrzymać dla siebie, tak, jak czynili wszyscy jego poprzednicy; tymczasem, ku zdziwieniu ogółu, z sumy tej utrzymywał on przez dwa lata całe biuro kasy miejskiej i jeszcze oddał w gotówce następcy swojemu 43,991 dol. 52 cent. (219,957 franków 60 cent.)! To też wszystkie dzienniki stawiają jednomyślnie pana K. za przykład dla następów i żądają, aby ojcowie miasta uznali czyn jego za prawo nadal obowiązujące.

Jeżeli „ojcowie miasta” postąpią tak w istocie, prawo to zostanie utrwalone, zapisane w księgi i panowie skarbnicy będą musieli stosować się do niego. Jednocześnie jednak bez żadnych rad i uchwał zastosować się oni muszą do innego jeszcze prawa, do prawa nakazującego ich żonom i córkom noszenie—krynolin! Nadeszło ono tutaj z Paryża.

Jeden z reporterów tutejszych, wścibiający, jak widać, swoje uszy nawet do mieszkań prywatnych, podchwycił w locie następujący dialog, tyczący się tego nowego prawa:

— Jak widzę, wcześniej, niż zwykle, wracasz dziś do domu—rzecze mąż do wchodzącej żony.

— Tak—odpowiada żona—dzisiejsze bowiem posiedzenie towarzystwa emancypacji kobiet z pod niewoli mężczyzn musiało być odłożonem.

— A to z jakiego powodu?

— Wyobraź sobie: jedna ze stowarzyszonych przyszła

na posiedzenie w nowomodnej krynolinie. Nie mogłyśmy znieść tego, ruszyłyśmy więc wszystkie, aby kupić sobie... takie same!

Mąż ten był podobno redaktorem dziennika, z zaprzętą więc nowym wydatkiem głową ruszył do redakcji.

Ledwie że zasiadł przy biurku, gdy nieznamy jakiś młodzieniec, jak się okazało, kandydat na reportera, wkroczył do gabinetu.

Redaktor, w złym humorze, zmierzwiwszy przybysza ostrym wzrokiem od stóp do głowy, postanowił wziąć go na spytki; założył więc ręce na brzuszku, zastanowił się chwilę i rzekł:

— Przypuśćmy, że na pewnej linii kolejowej stała się okropna katastrofa, pan zaś jesteś wydelegowany do napisania o tem artykułu sensacyjnego. Otóż chciałbym wiedzieć, jaki tytuł dałbyś pan temu artykułowi?

— „Pyszna sposobność do płacenia prenumeraty!”—zawołał bez namysłu kandydat.

Pan redaktor aż skoczył na fotelu.

— Znakomicie! Angażuję pana!

Na tem kończą list dzisiejszy.

O stanie robót na wystawie nie piszę, gdyż okryta mgłą, przemoczona deszczem, drzemie ona, czekając na promienie słońca. Z niemi i ja tam się zjawię...

Stefan Barszczewski.

Wiadomości bieżące.

— *Birż. wied.* piszą: W tych dniach w radzie kolejowej ministerjum komunikacji poruszona została interesująca i ważna kwestja, do kogo powinno należeć prawo ładowania i wyładowywania wagonów: czy do kolei, czy do osób wysyłających towar? W zasadzie rada kolejowa przyznała powyższe prawo kolejom z uwagi, że nadanie go osobom wysyłającym towar, jak dowiodła praktyka, pociągnęłoby za sobą szereg nieporozumień i przetrzymywanie wagonów, a nadto wprowadziłoby, ze względu na udział obcych robotników, kompletną anarchję w składach kolejowych. W niektórych jednak wypadkach uznano za możliwe pozostawienie prawa ładowania wagonów osobom wysyłającym, np. w razie transportowania węgla itd.

— *Russk. wied.* donoszą, iż ministerjum dóbr państwa opracowało projekt otwarcia kursów gorzelniczych przy szkołach i instytutach agronomicznych.

— *Now. wr.* donosi, iż znów poruszona została kwestja otwarcia w Petersburgu instytutu lekarskiego dla kobiet. Ostateczne rozstrzygnięcie tej kwestji ma być powierzone komisji, która rozpocznie swe czynności na jesieni r. b.

— Warszawski miejski urząd do rozdziału podatku repartycyjnego poruszył myśl pociągnięcia do tegoż podatku agentów ubezpieczeń różnego rodzaju i agentów sprzedających na raty pożyczki premjowe, którzy, czyniąc duże obroty i zarabiając więcej aniżeli inni procederzyści, dotychczas są wolni od tego podatku, na tej zasadzie, że wykupywane przez nich świadectwa subektów I-ej klasy nie są wymienione w ukazie z d. 19-go marca 1889-gor. pomiędzy dokumentami handlowymi, od których należy ściągać podatek repartycyjny.

— Korespondent petersburski *Warsz. Dniwn.* donosi, że komisja do zrewidowania ustawy zapasowej żywności zawezwała do udziału w naradach swoich znanego propagatora idei obowiązkowego asekurowania zasiewów od nieurodzaju, p. Grassa, który obecnie wystąpił do władzy z gotowym projektem tego rodzaju ubezpieczenia. Kierunek całej sprawy asekuracji ma się koncentrować w głównym zarządzie przy ministerjum spraw wewnętrznych. Sama operacja ubezpieczenia ma być powierzona specjalnym inspektorom, mianowanym na każdy powiat oddzielnie. Gdzie tego okaże się potrzeba, inspektorowie będą mieli pomocników, a tak jedni, jak drudzy będą na prawach urzędników rządowych.

— *Warsz. Dniwn.* donoszą z Petersburga, że na wzór utworzonego w Rostowie nad Donem komitetu rzeczno, którego zadaniem jest ulepszanie warunków splawności rzeki, mają być ustanowione takie same komitety dla Dniepru, Wisły, Niemna i innych rzek.

— Tutejsi kupcy drzewa, jak pisze *Warsz. Dniwn.*, zaniepokoił się mocno otrzymaną w tych dniach z Prus wiadomością, że wszystkie przybywające tam Niemnem i Wisłą tratwy i statki mają być obłożone opłatą na pokrycie wydatków na dezynfekcję. Kupcy bydgoscy, trudniący się przeważnie sprowadzaniem od nas drzewa, wystąpili już podobno z przedstawieniem do kanclerza państwa o uchylenie tego podatku, jako mogącego wywrzeć znaczny wpływ na zmniejszenie przywozu temi drogami drzewa. Tutejsi kupcy z niecierpliwością oczekują wiadomości, jaka nastąpi rezolucja na podanie kupców bydgoskich.

— Z polecenia p. oberpolicmajstra, jak donosi *Gaz. polic.*, w domu pod nr. 20-ym przy ulicy Brzozowej, gdzie są dwa wejścia, jedno z nich, mianowicie od Kamiennych Schodków zamknięto, pod warunkiem, aby na wypadek potrzeby klucz zawsze znajdował się u stróża.

— W *Gazecie polic.* zamieszczono, co następuje: „W r. b. z miejscowości, ogłoszonych jako zakwestjonowane pod względem choroby zakaźnej, niewolno będzie przywozić i wywozić przez granice lądowe następujących towarów: szmat, kości nieprzerobionych, odpadków zwierzęcych także nieprzerobionych, używanej pościeli, garderoby oraz bielizny. Bagaże, przybywające z pasażerami lub oddzielnie, przepuszczone są swobodnie i bez dezynfekcji, z wyjątkiem, jeżeli bagaże te pozostawały w bezpośrednim zetknięciu z chorym zakaźnym.”

— W tych dniach rozpoczęto roboty około połączenia toru kolei obwodowej z nowowykończonemi elewatorami i magazynami zbożowemi na Woli, dwiema bocznkami, z których jedna szerokotorowa, oddzielając się od głównego toru kolei obwodowej w pobliżu kościoła wolskiego, łukowato zachodzić będzie na terytorjum magazynów; druga wązkotorowa, ułożona równolegle do linii przeprowadzonej do zakładów gazowych, łączyć będzie z drugiej strony magazyny i elewatory z koleją obwodową.

— Z powodu notatki naszej o proteście weksli w d. 8-ym maja otrzymujemy następujące wyjaśnienie: „W Najwyższej zatwierdzonej uchwale komitetu ministrów z d. 15-go maja 1881-go r. ustanowione zostały dni świąteczne nowego stylu, w których czynności sądowe mają być zawieszane. W liczbie tych dni pominięty jest dzień 8 maja, który przeto winien być uważany za „protestowy”, o ile nie przypada w niedzielę. Czy Bank państwa w istocie w r. b. dzień 8 maja wyłączył z dni protestowych, czy nie — o tem trudno wiedzieć i nie do nas należy sprawdzenie wątpliwego twierdzenia tego. W świecie zaś handlowym tutejszym wszystkie bez wyjątku domy handlowe i instytucje finansowe musiały dopilnować praw swoich, inaczej bowiem naraziłyby się na zarzut nieważności protestu ze strony dłużników, którą to nieważność sądy koniecznieby uznać musiały wobec powyższej wymienionej prawa.”

— Komisja, przybyła z Petersburga dla rewizji linii kolei nadwiślańskiej, zwiędzała we środę kolej obwodową i jej wszystkie odnogi. Następnie inżynier Kołyszko zwiędzał niektóre wydziały zarządu kolei, a mianowicie: centralną rachubę, wydział reklamacyjny i wtajemniczał się w czynności urzędników. Przedtem, wskutek życzenia inżyniera Kołyszki, zarząd kolei doręczył mu listę imienną wszystkich urzędników zarządu, z oznaczeniem lat służby, pobieranej pensji, oraz rodzaju spełnianych czynności na kolei. Dziś, o godz. 2-iej po południu taż komisja pod przewodnictwem inżyniera Kołyszki zwiędzała warsztaty główne kolei nadwiślańskiej na Pradze oraz magazyny.

— Z uwagi, iż wagony pasażerskie były przez mężczyzn oczyszczane nieumiejętnie i z tego powodu zbyt szybko się niszczyły, zarząd kolei wiedeńskiej postanowił powyższe czynności powierzać kobietom. Brygady takich dozorczyń będą ustanowione: w Warszawie, Granicy, Sosnowcu i na innych stacjach głównych.

— W górnym parku łańkowskim, pomiędzy studnią zw. „Okrągłakiem” a aleją Belwederską, ustawiono na głównej ścieżce szereg latarni naftowych, które ze zmrokiem są zapalane.

— Jest zamiar dla ułatwienia polewania alei Ujazdowskiej i Belwederskiej, dokonywanego przy pomocy beczek strażackich, urządzić specjalnych hydrantów z węzami, ułatwiających im pracę. Tabor straży ogniowej zaś mógłby być użytym do polewania ulic w parku łańkowskim. Takież hydranty czynne będą na placach publicznych, polewanych przez straż ogniową.

— Jutro, o godzinie 8-iej wieczorem, w lokalu warszawskiego Towarzystwa popierania ruskiego przemysłu i handlu odbędzie się posiedzenie członków sekcji II-iej przemysłu chemicznego, na którym po przeczytaniu protokołu z poprzedniego zebrania p. M. Suligowski mówił będzie „O najnowszych postępach w technice oświetlenia gazowego”. Pozostałą część porządku dziennego zapełnią drobne wiadomości z dziedziny przemysłu chemicznego oraz wybór delegata do Muzeum rzemieślniczego.

— Zarząd kolei terespolskiej projektuje nabycie pewnej liczby wagonów pasażerskich klasy I-iej systemu Pullmana.

— Z dniem jutrzejszym wprowadzony zostanie na wszystkich tutejszych kolejach letni rozkład biegu pociągów.

= W uniwersytecie tutejszym rozpoczęły się egzaminy roczne.

= W pierwszym progimnazjum męskim warszawskim egzaminy wstępne odbywać się będą d. 8-go czerwca. W innych klasach niema miejsc wolnych.

= Sezon kuracyjny w Instytucie wód mineralnych w ogrodzie Saskim rozpoczyna się w nadchodzącą niedzielę d. 14-go b. m.

= W dniu wczorajszym przyjechali do Warszawy: p. o. dyrektora instytutu agronomiczno-leśnego rz. r. st. Dokuczajew z Nowoaleksandrii; zarządzający stacją rządową rz. r. st. hr. Nirod z Janowa. Wyjechał do Siedlec tameczny gubernator t. r. Subbotkin.

= W dniu wczorajszym pobłogosławiony został związek małżeński pomiędzy drem Ignacym Rosnerem, literatem, a p. Zofją Estreicherówną, córką znakomitego bibliografa.

= Z teatru i muzyki.

* Wczorajszego wieczora w teatrze Rozmaitości wznowiono doskonałą komedię Józefa Blizińskiego „Rozbitki” wobec całkiem zapełnionej widowni.

Pp. Leszczyński i Ostrowski zbierali sowite oklaski, których również nie szczędzono pp.: Czakównie, Lüdowej, Ostrowskiej oraz pp.: Wolskiemu, Grzywińskiemu i Prażmowskiemu.

Po akcie 2-im p. Lüdowej w roli Gabrijeli wręczono śliczny kosz żywych kwiatów.

* Niezwykłym powodzeniem ciesząca się na scenie teatru Rozmaitości sztuka Zalewskiego „Prawa serca” grana będzie po dzisiejszem przedstawieniu po jutrze.

* Dzisiaj w teatrze Wielkim „Robert djabeł”, w Rozmaitościach „Prawa serca”, w Nowym „Córka Tambormajora”, poprzedzona „Wujaszkiem Alfonsa”.

* Zamiast widowiska operowego dana będzie jutro w teatrze Wielkim tragedia Szylera „Zbójcy”.

* Na jutrzejsze widowisko w teatrze Rozmaitości złoży się komedja: „Bzy kwitną” Przybylskiego i „Te, które się szanuje” Wolffa.

* Teatr Nowy daje jutro operetkę Offenbacha „Córka Tambormajora”, w której pani Zimajerowa święci tryumf prawdziwy.

Widowisko rozpocznie dawno niegrana wesola krotchwilą Pohla p. t. „Woltyżerka”, z panią Leszczyńską w roli tytułowej.

„Córka Tambormajora” zejdzie wkrótce z afisza. W przyszłym tygodniu bowiem wystawiona zostanie nowa czteroaktowa operetka p. t. „Przygody Klarety”.

* Piękny program poranku niedzielnego na rzecz kasy artystów budzi ogólne zainteresowanie. Pokup na bilety wielki.

Dzisiaj od samego rana kasa zamówień była w obłożeniu.

Bilety pozostałe na niedzielne przedstawienie sprzedawane będą w kasie zamówień jutro od godz. 10-jej rano do 4-jej po południu, w niedzielę zaś od 10-tej rano do 2-jej po południu.

Współudział w wykonaniu biorą wszyscy artyści operowi.

Panna Hellerówna ukaże się w tem widowisku jako Rozyna w jednym akcie „Cyrylika sewilskiego”.

W partii tej publiczność nasza nie słyszała jeszcze znakomitej tej śpiewaczki.

* Grywana z powodzeniem w teatrze Małym operetka Lecocq’a „Dzień i noc” dana będzie w niedzielę pierwszy raz w teatrze Nowym (przy ul. Królewskiej).

* W b. tygodniu, w dniu św. Stanisława, z inicjatywy p. Bolesława Moniuszki, inspektora orkiestry teatru Wielkiego, wręczono p. Stanisławowi Barcewiczowi, jako solenizantowi, zbiorową fotografię wszystkich członków orkiestry teatru Wielkiego z następującym napisem.

„Kochany mistrzu, Stanisławie Barcewiczu! Fotografia ta niech Ci będzie przypomnieniem członków orkiestry teatru Wielkiego, ceniących wysoce zaszczyt posiadania Cię w swym gronie”.

* P. Zofja Grabowiecka ubiega się o uzyskanie pozwolenia na trzeci debiut w teatrze Rozmaitości.

* Onegdajszego wieczora znajdowało się na przedstawieniach osób w teatrach: Wielkim 315, Rozmaitości 585, Nowym 282; na koncertach: Tow. muzycznego w salach ređutowych 406, symfonicznym orkiestry holenderskiej w Dolinie Szwajcarskiej 365; na widowisku amatorskim w sali muzealnej 250, na wystawie Muzeum rzemieślniczego 47; wczoraj: w teatrach: Wielkim 856, Rozmaitości 631, Nowym 463; na koncercie w Dolinie Szwajcarskiej 2,320; na wystawie Muzeum rzemieślniczego 67 osób; podług wyrazu zarządu żeglugi parowej, przewieziono wczoraj łatkami na Saską Kępe i z powrotem 1,806 pasażerów.

= Koncert Hellerówny.

Po dłuższej przerwie, spowodowanej zaziębieniem artystki, koncert Miry Hellerówny odbędzie się jutro w sali ratusza o godz. 8-jej wieczorem.

Znakomita śpiewaczka czuje się obecnie w pełni zdrowia, a głos jej, dzięki wypoczynkowi, olśniewa znowu wszystkimi swymi zasobami — siły i świeżości.

W koncercie, oprócz p. Hellerówny, która da słuchaczom całą wiązaną najpyszniejszych pereł poezji muzycznej, przyjmą też udział: Stanisław Barcewicz, p. Hohendlingerowa i Michał Hertz.

Sprzedaż biletów jutro odbywać się będzie: w składzie nut Gebethnera przy ul. Czystej od godz. 9-jej zrana do 5-jej po południu, w *Kurjerze Warszawskim* od godz. 10-jej zrana do 5-jej po południu.

Pozostałe miejsca, a w ich liczbie bilety wchodowe, sprzedawane będą jutro od godz. 6-jej do 8½ wieczorem u wejścia do sali ratuszowej.

Do nabycia są jeszcze: b. dobre krzesła 3 i 2-rublowe oraz pewna liczba po rs. 5 i 4.

= Teatr amatorski.

W ubiegłą sobotę wieczorem w sali Muzeum przemysłu i rolnictwa grono amatorów odegrało trzy sztuczki, a mianowicie: „Morderce”, „Mysz” i „Piosnkę wujaszka”.

Za dobre wykonanie swoich ról rzęsiście oklaski zbierali: panny: Teonja D., E. B., L. B. i Z. A., oraz pp.: A. Sierpiński, W. Łącki, E. Rychłowski, K. Rodkiewicz, Czarniecki, Biedrzycki, Kuks, Janowski i inni.

Wszystkie miejsca w obszernej sali były zajęte przez zaproszonych gości.

= Z Towarzystwa muzycznego.

Środowy wieczór „mniejszy” zapoznał słuchaczy z solistami goszczącej obecnie orkiestry holenderskiej, mianowicie z przedstawicielką arfy, panną Katty Müller i p. H. Irmerem, solistą-skrzypkiem.

Cechą wyróżniającą tych artystów jest przede wszystkim dobra, poważna szkoła, niezbędna przy największym nawet uzdolnieniu.

„Legenda” Oberthura, wykonana przez pannę Müller, należy do nowości niezbyt obfitej literatury popisowej na arfe.

P. Irmer wykonał koncert militarny Karola Lipińskiego i nad program „Legendę” H. Wieniawskiego. Ładny ton i wyrazista rytmika nadają grze p. Irmera cechę młodzieńczej śmiałości.

Jako laureat konserwatorium lipskiego z klasy prof. Brodskiego, p. Irmer zdołał już na początku swej kariery wyróżnić się dodatnio z tłumu adeptów smyczka.

Przedstawicielką śpiewu solowego była p. D’Alembert, która sympatycznym głosem sopranowym wykonała szereg pieśni Zarzyckiego, Marchesiego i innych.

Deklamacja panny Marji Jabłońskiej, uczennicy klasy deklamacji, oraz debiut wokalny p. Maxa dopełniały programu tego wieczoru muzycznego, który wskutek improwizowanego rozkwitu wiosny będzie skromnym epilogiem sezonu koncertowego w Towarzystwie.

= Na odpust.

Kolej wiedeńska wyszła na odpust w Częstochowie na Zielone Świątki specjalne pociągi po zniżonej cenie.

Podobnie jak lat zeszłych, pociągi wyprawione zostaną z Warszawy wczesnym rankiem w wigilję świąt, powrót zaś nastąpi trzeciego dnia przed wieczorem.

W bilety należy się zaopatrzyć w przeddzień wyjazdu, gdyż w dniu wyprawienia pociągów nie będą całkiem sprzedawane.

Szkoda, iż kolej nie wydaje po niższej cenie biletów powrotnych i do zwyczajnych pociągów.

= Do Częstochowy.

W dniu wczorajszym przechodziła przez Warszawę kompanja pielgrzymów z powiatu kolneńskiego, w gub. łomżyńskiej, udająca się do Częstochowy, gdzie stanie w przeddzień Zielonych Świątek.

Pielgrzymi, w liczbie 520, stosownie do obowiązujących przepisów, przeszli przez miasto w grupach po kilkunastu, a połączyli się dopiero za rogatkami jerozolimskimi.

= Przed zebraniem u subjektów.

Sprawozdanie z wydziału ubezpieczeń i kupna rabatowego za rok 1892-gi, złożone zarządowi Towarzystwa subjektów m. Warszawy, wykazuje nader ujemne rezultaty działalności tego wydziału.

Z kupna rabatowego korzystało w ciągu r. z. za ledwie 29 członków Towarzystwa.

Powodem tak małej ilości chętnych do korzystania z rabatów jest opłata rublowa za bilet roczny, członkowie bowiem wychodzą z zasady, że Towarzystwo, oparte na zasadach filantropijnych, nie powinno ścigać takiego haraczu za prawo korzystania z rabatów,

a niewielkie koszty za wydrukowanie biletów powinny być pokryte z funduszu Towarzystwa.

Z tego powodu przewodniczący tego wydziału stawia wniosek na ogólnem zebraniu rocznem, ażeby znieść bilety rabatowe, a kwity z opłaconej składki powinny służyć za dowód do żądania rabatu od firm, które dla członków Towarzystwa robią tego rodzaju ustępstwa.

W wydziale ubezpieczeń znalazł się tylko jeden kandydat, który zapragnął korzystać z ustępstw, jakie jedno z towarzystw ubezpieczeń zaoferowało się robić dla członków Towarzystwa subjektów.

Sprawozdanie z wydziału krzewienia wiadomości handlowych pod względem osiągniętych rezultatów przedstawia się jeszcze gorzej, przewodniczący bowiem tego wydziału komunikuje, że w r. 1892-gim lekce buchalterji i innych przedmiotów, będących w związku z przemysłem i handlem, nie były wykładane dla członków Towarzystwa, jakoby dlatego, że nie przynoszą pożytku uczącym się.

Do wydawnictw podręczników handlowych wcale nie przystąpiono, gdyż przewodniczący tego wydziału uważał sumę rs. 250 za pierwszy rok za małą do rozpoczęcia tego rodzaju wydawnictw i t. d.

Słowem w wydziale tym za cały rok nie nie zrobiono, a nawet nie starano się coś zrobić.

Biblioteka Towarzystwa, która przyłączona jest do tego wydziału, w ciągu roku powiększoną została o 898 tomów na sumę rs. 533 i wynosi obecnie 1,323 dzieł (w 1,970 tomach), oszacowanych na rs. 1,419.

Przewodniczący tego wydziału stawia wniosek na zebranie ogólne, ażeby na kupno książek i druk katalogu wyznaczono sumę rs. 500.

Pism dla użytku czytelników prenumerowano w r. 1892-im 21 za rs. 135 kop. 60.

Komitet balotujący w r. z. odbył 12 posiedzeń łącznie z zarządem Towarzystwa, na których zaliczono do grona członków 10 osób, na członków rzeczywistych przyjęto 138 kandydatów, nie przyjęto 17 kandydatów, unieważniono 4 deklaracje.

Rok sprawozdawczy 1892-gi zamknięty został cyfrą 1,244 stowarzyszonych, mimo wykreślenia z różnych powodów 113 członków.

= Wycieczka.

Na odbytem wczoraj posiedzeniu członków wydziału zabaw Stowarzyszenia subjektów handlowych wyznania mojąszowego uchwalono urządzić w dniu 28-ym b. m. zbiorową wycieczkę do Młocin.

W celu urozmaicenia „majówki” będą wprowadzone różne niespodzianki.

Ponieważ liczba członków i ich rodzin musi być komitetowi zawczasu wiadomą, przeto zapisy do udziału w wycieczce należy jaknajwcześniej uskutecznić.

= Odczyt.

Ostatni z serii tegorocznych odczytów na dochód osad rolnych wypowie p. Stanisław Fuk.

Treścią odczytu będzie rozwój ubezpieczeń na życie.

Po wskazaniu celu ubezpieczeń na życie, prelegent wspomni o kasach pogrzebowych w starożytności, o średniowiecznych gildach i cechach, Wawrzyńcu Ton-té, poczem określiwszy naukową teorię ubezpieczeń, wskaże ich rozwój w pochodzie wieków i w chwili obecnej.

Odczyt odbędzie się, jak zwykle, w sali ratuszowej, w nadchodzącą niedzielę, o godzinie 1-jej z południa.

= Otwarcie przystani.

Zainaugurowanie letniego sezonu w Towarzystwie wioślarskim nastąpi w niedzielę, d. 14-go maja.

Przystań Towarzystwa, z powodu płytkiej wody przy brzegu warszawskim, ulokowano przy moście około wału praskiego.

Po wywieszeniu flagi i stosownem przemówieniu wiceprezesa, członkowie wyruszą na statku i łodziach na Saską Kępe.

= Z Saskiej Kępy.

Wczorajsza pogoda sprowadziła na Saską Kępe liczny zastęp publiczności.

Trzy statki zjednoczonych przedsiębiorstw żeglugi tudzież wielka liczba łodzi przewoźniczych pracowały do późnego wieczora.

Na Kępie nietylko nie przedsięwzięto żadnych środków celem uprzyjemnienia gościom pobytu, lecz nawet nie doprowadzono do porządku dróg i mostów, słowem cała Kępa przedstawia się w stanie zupełnego zaniedbania.

Przedsiębiorcy miejscowi tłumaczą się, iż wobec corocznie powtarzających się wylewów wiosennych o kosztowniejszych melioracjach myśleć niepodobna.

= Spadochron.

Wczorajszy popis nowego naśladowcy Leroux’a, p. Szymańskiego, drogę belwederską, a po części i promenadę zapełnił publicznością świetną.

Sama produkcja nie różniła się niczem od dokonywanych przez poprzednio goszczących w mieście naszym „spadochronistów”.

== Znaczna kradzież.

Przed kilku dniami ofiarą zuchwałej kradzieży padł kupiec odeski, p. Tekens, który, przybywszy za kupnem drzewa do Lublina, w drodze ze stacji do hotelu spostrzegł brak torby skórzonej, zawierającej 40,000 guldenów i 5,000 marek w papierach, oraz weksle i inne dokumenty.

Po spostrzeżeniu braku torby p. T. natychmiast wrócił na stację dla odzyskania towarzysza, z którym jechał razem od samej Odesy w przedziale pierwszej klasy, lecz tego już i śladu nie było.

Okradziony przypomniał sobie, że współpasażer częstował go w drodze cygarem, po którego wypaleniu silnie zasnął i widocznie w czasie snu został okradziony.

== Kradzieże koni.

Warsz. gub. wiad. zamieszczają artykuł w sprawie kradzieży koni, przybierających, jak się wyraża nadmieniony organ, rozmiary plagi ekonomiczno-społecznej.

Złodzieje koni mają swoją organizację i działają zawsze na zasadzie wzajemnego porozumienia, podług planu, szczegółowo ułożonego.

Skradzione konie wysyłane bywają na postój do jakiegoś spokojnego mieszkańca, mającego opinię porządnego człowieka i tam pozostają dopóty, dopóki nie nadejdą wiadomości, w którą stronę zwrócono pogoń.

Wówczas konie wysyłane bywają w przeciwną stronę i tam sprzedawane, na zasadzie świadectw zaważa przygotowanych.

W organizacji złodziejskiej owi wspólnicy, u których konie przechowywane są, odgrywają główną rolę, a nawet w razie wykrycia u nich koni, tłumaczą się, iż niewiadomo kto je przypędził, a przecież nieposzlakowana reputacja broni lotrów od dostania się na ławę oskarżonych.

Złodzieje koni, działając solennie, udzielają sobie wszelkich spóstrzeżeń, u kogo i kiedy można kradzież spełnić.

Nawet przy aresztowaniu na gorącym uczynku, złodziej nie jest pozbawiony opieki i pomocy swoich współbraci, którzy w razie potrzeby dają za niego kaucję, dostarczają fałszywych świadków i t. p.

Włoszanie do tego stopnia boją się tych ludzi, iż najczęściej wchodzą z nimi w układy, placąc im dobrowolnie pewne kwoty; w ostateczności dopiero udają się oni do policji, a opóźnienie takie przeszkadza śledztwu, które prowadzone bywa już wówczas, gdy ślady zatarto.

Podług urzędowych wykazów, w jednym tylko pow. grójeckim w gub. warszawskiej w ciągu 1892-go r. było 59 kradzieży, a wprowadzono 88 koni, z których tylko 16 wykryto.

Te ostatnie cyfry dowodnie wskazują, jak złośnie obmyślana jest organizacja „koniokradów” i jak trudna jest z nimi walka.

Trzech wszakże złodziei koni w tych dniach zdemaskowano.

Uprowadzili oni z zamkniętej stajni na folwarku Wojszyce p. Kosowskiego trzy konie wartości 750 rs.

W kilka dni później zarządzone pogoń dopędziła lotrów w lesie pod Strykowem, w pow. brzezińskim.

Złodzieje stoczyli zaciętą walkę i, zostawiając konie oraz poraniwszy ludzi, uciekli.

Dwóch z nich poznał później strażnik ziemski, Lenard.

Złodzieje są już aresztowani.

Wraz z nimi również uwięziono dwóch kolonistów, poszlakowanych o przechowywanie koni kradzionych.

== Kradzież kolejowa.

Wczoraj, na stacji Otwock kolei nadwiślańskiej, niewiadomi złoścynicy wybili 8 deski w zagłębieniu towarowego wagonu z hamulcem, naladowanego 129 pakami papieru przeznaczonych dla Odesy, jakoteż oderwali z jednej strony wagonu plombę.

Po sprawdzeniu okazał się brak 1 paki papieru.

== Znaczna kradzież.

W dniu wczorajszym p. Z. Nipaniec, właściciel sklepu przy ul. Granicznej w pobliżu Żelaznej bramy, spostrzegł rozbite szuflady w biurku.

Z szuflad tych zabrano pieniądze, różne klejnoty i kolekcję złotych oraz srebrnych numizmatów.

Poszkodowany oblicza swą stratę na 3,550 rs.

Osobistość, poszlakowaną o spełnienie kradzieży, aresztowano.

== Przytrzymanie.

W dniu wczorajszym przytrzymano znanego złodzieja, J. J. Grzybowa, który niósł pakę z towarami galanterijnymi.

Okazało się, iż paka została skradzioną z doróżki, lecz właściciel towaru nie jest wiadomy.

Wreszcie pod № 9-ym przy ul. Grzybowskiej przytrzymano Jana Kowalskiego, przy którym znaleziono 100 rs. skradzione Franciszkowi Nojkowi.

== Podrzucenie.

W sieni domu pod № 34-ym przy ul. Elekoralnej znaleziono niemowlę płci męskiej, liczące kilka tygodni życia.

Podrzutek był owinięty w białe pieluszki, a na szyi miał medalik z wizerunkiem Matki Boskiej.

Niemowlę odesłano do szpitala Dzieciątka Jezus.

== Wypadek kolejowy.

Wczoraj, o godz. 12-iej w południe, od iskry lokomotywy po przejściu pociągu № 3, zapalił się na stacji Żyżyn kolei nadwiślańskiej magazyn towarowy.

Ogień w samym zarodku stłumiono, tak, iż straty wynoszą zaletwie kilkadziesiąt rubli.

== Krwawe zajścia.

Pod № 47-ym przy ul. Żelaznej dwie współlokalki: Ewa Łubińska i Franciszka Gajewiakowa wszczęły kłótnię, a następnie bójkę, w której Gajewiakowa została mocno zraniona w głowę.

Odwieziono ją w stanie bezprzytomnym do szpitala św. Ducha.

Na rogu ul. Sierakowskiej i Esplanadowej dwaj handlarze: Szolom Kaufman i Benjamin Szulzleiner pokłócili się i pobili. Kaufman poniósł tak ciężkie obrażenia, iż, po udzieleniu dożalnej pomocy, odwieziono go do szpitala starozakonnych.

== Zamach samobójczy.

Do kantoru Paszkowskiego pod № 21-ym przy ul. Widok przyszedł uwolniony niedawno ofiejalista, Rudolf Słucki, i, wyrażając jakieś pretensje, pochwycił nożyczki, któremi usiłował poderznąć sobie gardło.

Nożyczki zostały przemocą wyrwane i Słucki, oprócz powierzchownej rany, ważniejszego szwanku nie doznał.

== Nagły zgon.

Zamieszkały pod № 15-ym przy ul. Zakroczymskiej Aleksander Lulkowski, czeladnik krawiecki, przyszedłszy do warsztatu pod № 5-ym przy ul. Podwale, w chwili rozpoczęcia roboty nagle życie zakończył.

Mieszkaniec Kępy, Jan Gdoci, liczący 27 lat wieku, po wypiciu duszkiem kwarty wódki, idąc ku domowi, wskutek ataku apoplektycznego nagle zmarł.

Do łazienek pod № 13-ym przy ul. Chmielnej przyszedł jakiś niemłody człowiek i zażądał wanny.

Kiedy po upływie godziny nie wychodził, służba otworzyła drzwi i zastała gościa bez życia.

Przy denacie znaleziono dowód legitymacyjny na nazwisko Maczynski, liczącego 72 lata wieku.

Zwłoki przewieziono do prosektorjum przy ul. Zgoda.

== Wzbuch.

Nocy wczorajszej mieszkańcy domu pod № 3-im przy ul. Elekoralnej zostali przebudzeni i zaalarmowani strasznym hukiem.

Okazało się, iż w miejscu ustępowym nastąpiła eksplozja gazu w piecyku żelaznym.

Piec ten rozleciał się na części.

== Pożary.

Nocy wczorajszej w sklepie z kapelusznami pod № 36-ym przy ul. Świętokrzyskiej wszczął się pożar, który ugaszono bez wzywania straży.

W domu Hochstejna za rogatką jerozolimską od rozlanej benzyny zapaliła się garderoba i bielizna.

Pomimo natychmiastowego stłumienia ognia, wartość spalonych i uszkodzonych rzeczy przedstawia sumę około 400 rs.

NOTATNIK TERMINOWY.

— Od d. 13-go maja kasa zarządu w Warszawie dnierowskiego Towarzystwa metalurgicznego w Rosji południowej wypłaca należność za kupon № 5-ty od obligacji Towarzystwa.

— Od d. 13-go maja Bank handlowy warszawski wydawać będzie bilety wejścia na tegoroczne zgromadzenie ogólne akcjonariuszów tegoż Banku, zapowiedziane na d. 16-ty b. m.

— Od d. 13-go maja do 13-go września kursować będą omnibusy z placu Kasińskiego do Bielca co dwie godziny, począwszy od 9-iej zrana do 11-iej w nocy.

— Od d. 13—27-go maja składać można w kancelarii drugiego gimnazjum męskiego warszawskiego prośby o dopuszczenie do egzaminów wstępnych do klasy przygotowawczej.

— Od d. 13—27-go maja kancelaria tutejszego pierwszego gimnazjum męskiego przyjmować będzie prośby o dopuszczenie do egzaminów wstępnych kandydatów do klas: pierwszej i czwartej tejże szkoły.

— D. 13-go maja odbędzie się w Banku państwa w Petersburgu ciągnięcie premjówek szlacheckich.

— Od d. 13-go maja przestaną kursować na kolei iwanogrodzko-dąbrowskiej pociągi miejscowe pomiędzy Iwangrodem a Kielcami.

— Od d. 13-go maja Bank handlowy warszawski wypłacać będzie okazielem akcyj b. Towarzystwa warszawskiej fabryki maszyn, narzędzi rolniczych i odlewów po rs. 25 tytułem pierwszej dywidendy na każdą sturublową akcję.

— Od d. 13-go maja rozpoczyna się czynności pocztowe i telegraficzne na przystanku Rembertów kolei terespońskiej. Stacja ta w nomenklaturze pocztowej nosić będzie nazwę Miłośnickiej, przystanek zachowa wszakże swoją nazwę. Stacja będzie czynna przez cztery miesiące, t. j. do d. 12-go września włącznie.

— Od d. 13-go maja do 13-go października wydawane będą na kolei nadwiślańskiej bilety abonamentowe z ustępstwem 30% od taryfy pasażerskiej na przejazd pomiędzy stacją Warszawa nadwiślańska a stacjami, półstacjami lub przystankami: Nowogrodzki, Nowy Dwór, Jabłonna, Pludy, Wawer, Otwock, Celestynów i Pilawa.

— Doroczne zebranie ogólne członków tutejszego Towarzystwa subiektyw handlowych i przemysłowych m. Warszawy odbędzie się d. 13-go maja, o godz. 8-iej wieczorem, w sali re-sursy obywatelskiej. Porządek dzienny obejmuje: sprawozdanie zarządu za r. z., wnioski zarządu i członków Towarzystwa, zatwierdzenie budżetu na r. b., wybór pięciu członków zarządu i czterech zastępców, wybór 20-tu członków komitetu balotującego, wybór trzech członków komisji rewizyjnej.

— Od d. 13-go maja do 28-go września kolej petersburska sprzedawać będzie bilety abonamentowe z ustępstwem 40% na 20 przejazdów i spacerowe powrotne tańsze o 25% na przejazd z Warszawy do Wołomina, Tuszczu, Łochowa, Zielonki i Malkina oraz z powrotem. Wydawane będą do wszystkich trzech klas i dają możność korzystania ze wszystkich pociągów pasażerskich, oprócz pośpiesznych i kurjerskich. Bilety spacerowe ważne są trzy dni, licząc dzień ich nabycia.

— D. 13-go maja otwarte zostaną w Warszawie stacje dla bezpłatnego szepienia ospy, a mianowicie: przy cyrkule zamkowym w poniedziałki i czwartki od godz. 2—4-iej po południu, przy sobornym we wtorki i piątki od 1—3, przy mostowskim we wtorki i piątki od 2—4, przy białeńskim w poniedziałki i środy od 3—5, przy powązkowskim w poniedziałki i czwartki od 2—4, przy towarowym we środy i soboty od 2—4, przy wolskim w poniedziałki i piątki od 2—4, przy jerozolimskim we wtorki i czwartki od 2—4, przy łazienkowskim w poniedziałki i czwartki od 3—5, przy mokotowskim we wtorki i soboty od 2—4, przy praskim w poniedziałki i czwartki od godz. 2—4-iej, przy lecznicy Krzyża Czerwonego we środy i soboty od godz. 12—2, w koszarach trzeciej brygady artylerji gwardji codziennie od godz. 2 1/2—4 1/2, w ambulatorjum Krzyża Czerwonego na Szmulowiznie codziennie od 3—5 po południu.

— Zebranie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa fabryki cukru „Karwice” odbędzie się d. 13-go czerwca, o godz. 2-iej po południu, w mieszkaniu likwidatora, Henryka Dziwulskiego (ulica Trębacka № 11-ty). W razie niedojścia do skutku tego zebrania, odroczone ono zostanie do d. 27-go czerwca i w tym terminie będzie bezwzględnie prawomocne.

RUCH SŁUŻBOWY.

Rozkazem ministra wojny z dnia 16-go kwietnia st. st. mianowany zarządzającym wojskowym szpitalem w Nowogrodzie komendanta wymienionej fortecy, generał-majora Riumina; kapitana zaś artylerji fortecznej w No-

wogrodzie, Dubrowina, zwolniono od służby z przyznaniem mu rangi podpułkownika.

Rozkazem głównozarządzającego stadninami państwowymi z dnia 14-go kwietnia st. st. mianowani korespondentami głównego zarządu stadnin w sprawach, dotyczących się gubernij: kieleckiej i lubelskiej: penzeński marszałek powiatowy szlachy, Panczulidzew, i zaliczony do kancelarii rady państwa, sekr. kol. Rostowcew.

(Praw. wiad. nr. 87-ny z d. 24-go kwietnia.)

Zapasowy oficer straży ziemskiej gubernji siedleckiej, kornet Sergiejew, mianowany naczelnikiem straży ziemskiej powiatu konstanyńskiego tejże gubernji; dotychczasowy naczelnik straży ziemskiej powiatu konstanyńskiego, porucznik Teis, naczelnikiem straży ziemskiej powiatu siedleckiego. Sztab-oficer do szczególnych poruczeń przy naczelniku okręgu celnego petersburskiego, podpułkownik von Stokfisz, mianowany dowódcą oddziału brygady rypińskiej; dowódca oddziału brygady rypińskiej, podpułkownik Wojechiewicz, przeniesiony na takie stanowisko do brygady ryskiej; oficer oddziałowy brygady nowobrzezkiej, rotmistrz Kastorf, mianowany ober-oficerem do szczególnych poruczeń przy sztabie tejże brygady. Naczelnicy straży ziemskiej powiatu wrocławskiego, rotmistrz Manteuffel, i powiatu siedleckiego, kapitan Wołkow, przemianowani na radców dworu i mianowani: pierwszy naczelnikiem powiatu gostyńskiego, drugi powiatu węgrowskiego. Starszy kandydat do posad sądowych przy sądzie okręgowym riaszańskim, Pantielejew, przeniesiony do sądu okręgowego radomskiego. (Warsz. Dniwn.).

Na kolonie letnie.

Uczennice klasy 2-iej C. K. rs. 7.—J. M. i F. G. rs. 3.—Anton Riedel rs. 1.

Dla matki 9-ga dzieci chorej, bardzo biednej (Żelazna № 85).

O. W. rs. 1.

Dla biura nędzy wyjątkowej.

J. M. i F. G. rs. 2.

Dla chorej nauczycielki, która z powodu ataków nerwowych pracować nie może.

Aniela i Marjan Olszewscy w pierwszą bolesną rocznicę śmierci syna ich ś. p. Stanisława, ofiarują rs. 5.

Dla najbiedniejszych.

Do wytrąconego pół rubla za hardość służącej, Kunegundzie Oikowicz, dokładam kop. 30 i przeznaczam kop. 80 dla najbiedniejszych, oby Bóg od podobnych sług mnie zachował.

— M. P. złożył ubranie dla biednych dzieci wyjeżdżających na kolonie letnie.

— Na ręce skarbnika kolonij letnich ofiary złożyli: Beziemiennie rs. 30, Olen. Natanson rs. 100, Kłyszewski rs. 1, K. Berenssee rs. 15, A. Wettler i M. Nasiusz rs. 3, Kalinowski i Przeciorkowski rs. 25, dr. Sommer rs. 15, Jul. Wertheim rs. 25, bracia Rotmil rs. 25, J. Rothardt rs. 10, A. Przeciorka rs. 15, M. P. Filher rs. 10, Spielrein i Bialer rs. 30, B. Mühlstein rs. 10, dr. Wład. Wróblewski rs. 5, Ludwik i Paulina Górcy rs. 100, różni ofiarodawcy za pośrednictwem Kurjera Warszawskiego rs. 344 kop. 50, Wł. Wotowski rs. 10, Rodryg Potocki rs. 10, Edm. Diehl rs. 10, Berthold Hirsch rs. 10, Wincentowa Koziello-Poklewska z Tylicza w gubernji permskiej rs. 150, H. Kucharzewski rs. 5, Gustaw Nosek rs. 10, Wiślicki i Hepner rs. 5, hr. Rzysszewski rs. 25.

Nekrologja.

+ Ś. p. z Hacholskich LUCYNA PUSCH,

po krótkiej i ciężkiej cierpieniach, przeniosła się do wieczności dnia 10-go maja 1893 r., przeżywszy lat 46. Pozostali w głębokim smutku: mąż, córki, zięć i wnuk zapraszają krewnych, przyjaciół i życzliwych na żałobne nabożeństwo, odbyć się mające w dniu 13-ym maja, w kościele św. Aleksandra, o godzinie 11-iej przed poł., oraz na wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła i w tymże dniu, o godzinie 4-iej po południu na cmentarz powązkowski. Osobne zaproszenia rozsyłane nie będą.

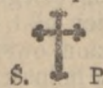
Ś. + P.

Józef Eleszkiewicz,

referent pow. radzyńskiego,

po długiej i ciężkiej chorobie, opatrzony św. Sakramentami, przeniosł się do wieczności dnia 11-go maja r. b. w Radzyminie, przeżywszy lat 36. Nabożeństwo żałobne odbędzie się w miejscowym kościele dnia 13-go maja, to jest w sobotę, o godzinie 10-iej zrana, oraz wyprowadzenie zwłok z tegoż kościoła po skończonym nabożeństwie, o czym pozostała w smutku rodzina zawiadamia. 2—2007—

W sobotę, to jest dnia 13-go maja, o godzinie 10-iej i pół zrana, w kościele św. Aleksandra, odprawione będzie żałobne nabożeństwo za spókoj duszy

JANINY GROSICKIEJ,

zmarłej dnia 11-go maja 1884 roku, na które rodzice zapraszają krewnych i przyjaciół. —721—

+ Za spókoj duszy

ś. p. Ludwika z Grzymałow-Pintowskich Glücksbergowej,

odbędzie się w sobotę, dnia 13-go maja, o godzinie 10-iej i pół zrana nabożeństwo żałobne w kościele po-karmelickim na Krakowskim-Przedmieściu. 3—2001—

+ W dniu 15-ym maja, jako w dzień imienin najukochańszej córki naszej

ś. p. Zofji Strzemiecznej,
zgasłej w 18-ej wiosnie życia dnia 10 sierpnia r. z. odprawiona będzie za jej duszę msza święta w kościele św. Aleksandra, o godz. 8-ej rano, na którą w nieutulonym żalu i rozpaczce pozostała matka, ojciec, siostry i szwagier zapraszają krewnych i znajomych.
—1990

+ Dnia 13-go maja, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Józefa Oblubieńca (po-karmelickim) na Krak.-Przedmieściu, odbędzie się żałobne nabożeństwo za duszę

ś. p. WALERJANA KLECKIEGO,

doktora medycyny, na które żona i dzieci zapraszają. —1968

+ Jutro, o godzinie 10-iej zrana, w kościele św. Anny (po-bernardyńskim) na Krak.-Przedm., odbędzie się nabożeństwo żałobne za dusze ś. p. Zofji z Kostelskich i ś. p. Stanisława

Skorupskich,

na które pozostała synowa z dziećmi zaprasza krewnych, przyjaciół i znajomych.
—1999—

B. P.

Karol Ginsberg,

kupiec i przemysłowiec m. Częstochowy,
po długich i ciężkich cierpieniach, zmarł dnia
11-go maja, przeżywszy lat 60,

o czym w ciężkim żalu pozostali syn, córka, zięć, brat, siostry i wnuki, zawiadamiają krewnych przyjaciół i znajomych.
—720—

Z Petersburga.

Z powodu rozpuszczenia parlamentu niemieckiego *Now. wr.* pisze w artykule wstępnym:

„Burmistrz miasta Karlsruhe omylił się w swoim optymistycznym proroctwie. Cesarzowi Wilhelmowi II-mu nie udało się osiągnąć „powiększenia siły orężnej” cesarstwa, bez „walki wewnętrznej”, z czego szczególnie cieszył się w tych dniach pierwszy urzędnik muncypalny Wielkiego Księstwa badenckiego. Ta walka wewnętrzna już się rozpoczęła, ponieważ parlament został rozpuszczony, a partje niemieckie szukają się do nowych wyborów, do których pozostaje zaledwie pięć tygodni. Wynik tych wyborów przewidzieć można z góry. Szanse, aby w parlamencie zgromadziły się elementy, przychylnie projektowi wojskowemu, są w najwyższym stopniu wątpliwe, pomimo nawet osławionej poprawki barona Huene. W czerwcu rząd berliński prawie napewno stanie znów wobec parlamentu, niemającego najmniejszej ochoty zatwierdzić reformy. Gdyby się to zdarzyło za czasów Bismarka, możnaby przypuścić, że w celu uniknięcia powtórnego niepowodzenia znajdą się zaraz na zawołanie „komplikaacje” międzynarodowe, grożące pokojowi europejskiemu, ale czasy bismarkowskie minęły niepowrotnie i prawdopodobnie do d. 15-go czerwca ani na zachodniej ani na wschodniej granicy Niemiec nie nastąpi nic takiego, co by mogło zmienić nastrój większości przyszłego parlamentu na korzyść projektu wojskowego.”

Podobnego zdania jest i *Grażdanin*. Dziennik zwraca przedewszystkiem uwagę na zachowanie się Francji wobec faktu rozpuszczenia parlamentu niemieckiego i zaznacza, iż rząd berliński z trudnością będzie mógł użyć swej sąsiadki zachodniej na postrach partj parlamentarnych:

„Nigdy jeszcze — powiada *Grażdanin* — Francja tak mało nie myślała o wojnie, jak obecnie. Dowodzą tego, pomiędzy innemi, obawy, wypowiedziane przez całą prasę francuską, aby z powodu rozpuszczenia parlamentu i nowych wyborów nie zaczęły się ze strony Niemiec przyczepki, oraz „zajścia pograniczne” w rodzaju sprawy Schnaebelego. W poważnych organach prasy francuskiej nikt w tej chwili nie dojrzałby i cienia szowinizmu; owszem dzienniki te zupełnie szczerze zalecają ludności pogranicznej zachowywać jaknajwiększą ostrożność i unikać jakiegokolwiek konfliktu z Niemcami. O „odwecie” dawno już nie mówią. Tymczasem, gdyby Francja żyła istotnie przypisywane jej przez kancлера niemieckiego złe zamiary, to oczywiście postarałaby się wywołać zatarg teraz właśnie, przed zatwierdzeniem reformy wojskowej, kiedy, według orzeczenia jen. Capriwego, posiada tak wielką wyższość pod względem sił orężnych nad swoją rywalką z tamtej strony Renu.”

Również w sprawach niemieckich piszą *Petersb. wiedz.*:

„W Niemczech przyszło tedy do „wojskowego”

konfliktu między rządem nowej ery a przedstawicielami narodu niemieckiego. Konflikt ten przypomina wielce ów sławny zatarg budżetowy, który zaczął się w Prusach w r. 1862-im; istnieje tu jednak ta wielka różnica, że Prusy miały wtedy jako prezesa ministrów Bismarka, teraz zaś pierwszym doradcą cesarza Wilhelma II-go jest hr. Caprivi. O tym ostatnim odezwano się wczoraj w rajchstagu, że przy końcu jał przemawiać „po bismarkowsku”; nikt atoli, nie wyluczając samego kancлера, nie przypuszcza chyba, aby wynikły konflikt mógł być załatwiony również po bismarkowsku. Wiadomo, jaką rolę odgrywały w owym sporze budżetowym zewnętrzne okoliczności, niezwykle szczęśliwe, zwycięskie wojny; teraz zaś nie zanoszą się na wojnę...

„Tak samo jak obecnie, tak też i w r. 1862-im konflikt budżetowy wynikł z powodu projektów zwiększenia kadrowy armji na stopie pokojowej. Już w r. 1859-ym książę rejent wypowiedział zamiar podniesienia dorocznego kontyngensu rekrutów z 40 do 63,000, a to na zasadzie przyrostu ludności Prus. W obecnym sporze nie chodzi już o 23, lecz o 53,000 żołnierzy. Izba deputowanych z roku 1860-go zgodziła się na reformę pod warunkiem skrócenia służby czynnej z trzech lat na dwa, i podobnie jak teraz, rząd nie przyjął tego warunku. Reformę wojskową wprowadzono w wykonanie wbrew woli parlamentu, który też we wrześniu r. 1862-go zemdlił się w ten sposób, że wywołał zatarg budżetowy, który trwał cztery lata, lecz w rzeczywistości zakończył się dopiero po niezwykle szczęśliwej wojnie z Francją. Wojny i Bismark, tłumiający i oszałamiający opinię publiczną w Niemczech, przyczyniły się do szczęśliwego stosunkowo wyniku poważnej walki wewnętrznej. Rządowi hr. Capriwego zaś pozostają tylko zwykłe, ordynarne środki, a okoliczność ta komplikuje niewątpliwie jego położenie. Wybory czerwcowe odbywać się będą na zasadzie kompromisu barona Huene. Oznajmił to już sam hr. Caprivi w przeddzień rozwiązania parlamentu. Program kandydatów na deputowanych redukuje się obecnie do walki za i przeciwko wzmocnieniu armji niemieckiej, tak, aby mogła podjąć wojnę od dwóch frontów. Okoliczność ta nadaje międzynarodowe znaczenie rezultatowi tej walki wewnętrznej.”

Nowe stronnictwo.

Wiemy już, że z powodu odmiennego zapatrywania się na kwestję reformy wojskowej i datujących już nie od dzisiaj starć wewnętrznych niemieckie stronnictwo wolnomyślne rozlało się na dwie grupy.

Do nowej grupy secesjonistów należy przede wszystkim owych 22-ch posłów, którzy na posiedzeniu stronnictwa z d. 6-go b. m. głosowali przeciw wnioskowi Eugenjusza Richtera, usuwającemu z łona partji sześciu posłów, którzy w parlamencie oświadczyli się za wnioskiem Huene. Nazwiska tych 22 posłów brzmią: dr. Bamberger, dr. Bar profesor prawa na uniwersytecie w Getyndze, dr. Barth, Brömel, dr. Dohrn, Goldschmidt, dr. Gutfleisch, dr. Haenel prof. prawa na uniwersytecie w Kiel, Hinze, dr. Horwitz, Jordan, dr. Krause, Lorenzen, Maager, dr. Pachnik, Pfleger, Rickert, Schrader i dr. Seelig, prof. umiejętności politycznych w Kiel, i trzech jeszcze innych, których nazwisk jeszcze nie mamy pod ręką.

W gronie tej mniejszości widzimy spory szereg najwybitniejszych dotąd członków partji wolnomyślnej: najznamienszego jej mówcę i publicystę, dr. Bambergera, który niespożyte oddał swojemu krajowi zasługi, jako jeden z głównych organizatorów dzisiejszego ustroju bankowego i monetarnego Niemiec. Tuż obok niego stoją Barth i Brömel, którzy zasłużyli się społeczeństwu wytrwałą walką przeciw podrożeniu artykułów żywności. Widzimy dalej Schradera, który stoi na czele kolei mniejszo-azjatyckich i jako taki złożył wybitne dowody talentu organizatorskiego, dra Bara, jednego z najwybitniejszych dzisiaj w Niemczech profesora prawa, o rzadkiej bystrości w rzeczach teoretycznych zarówno, jak praktycznych.

Jądro tej nowej frakcji stanowią owi secesjoniści, którzy w r. 1880-ym opuścili stronnictwo narodowo-liberalne, przystąpili wszakże do niej także starzy postępowcy, jak Haenel i Pachnik; do tej frakcji wejdą niewątpliwie także członkowie partji wolnomyślnej, nieobecni na posiedzeniu, baron Stauffenberg, Baumbach i Witte. Naturalnie, że skład obu frakcyj nie da się dzisiaj jeszcze ściśle i ostatecznie obliczyć. Dziś już wszakże orzec można, że rozłam obecny łączy kres koalicji, dokonanej w r. 1884-ym, kiedy to secesjoniści wraz ze staropostępowcami utworzyli „niemiecką partję wolnomyślną”.

Rozdział przychodzi do skutku w formie delikatnej, która do pewnego stopnia utrzymuje solidarność w imię wspólnej idei wolnomyślnej i opiera się na znanej w strategii parlamentarnej zasadzie: „Maszerować osobno, bić razem”. Obie grupy nie zamyszlają przy wyborach nawzajem się zwalczać i pragną usza-

nować wzajemną pozycję w okręgach wyborczych. Kandydaci obu frakcyj nie będą z sobą wzajemnie współzawodniczyli, w szczególnych okręgach będą stawiane kandydatury tej frakcji, która na miejscu posiada więcej zwolenników i rękami zwycięstwa. Ale każda z obu frakcyj wystąpi z osobnym manifestem wyborczym i to już charakteryzuje należyte rozłamanie.

Dokonywa się tutaj separacja, która tkwiła już od początku w charakterze i genezie obu grup, w ostatnich czasach przybrała wyraźniejsze kształty a szczerze była osławiana. Ta różnica nie tkwiła w zasadach, ale w historii obu połączonych stronnictw. Większość stronnictwa wolnomyślnego stanowiła dawna partja postępowca, która z bezpłodnych walk z księciem Bismarkiem wyniosła usposobienia nieprzejednane opozycyjne, nie liczące się już wcale z możliwością przyjsia kiedykolwiek do władzy; druga frakcja stanowiła niegdyś lewe skrzydło partji narodowo-liberalnej i współdziałała gorliwie w pracy około organicznego ukształtowania się nowego, zjednoczonego państwa.

Nie wyrzekła się ona nigdy celów praktycznych polityki, nie straciła nigdy nadziei, że idee jej kiedyś utworzą sobie drogę do władzy i będą czynnikiem rządu; dokonało się — jak powiedział jeden z wybitnych ludzi stronnictwa wolnomyślnego — wydzielenie dwóch historycznych prądów: liberalizmu politycznego i doktrynerskiego. Ster pierwszego obejmie Bamberger, drugi pozostanie i nadal pod wodzą Eugenjusza Richtera.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego.”

Petersburg 11-go maja. (Tel. Ajen. półn.)—
Nastąpiła decyzja na otwarciu w Kijowie d. 10-go sierpnia wszechrosyjskiego zjazdu właścicieli lasów i leśników.

Petersburg 11-go maja. (T. Agencji północ.)—
Now. wremia donosi, że generał Annienkow wniósł do komitetu kolei syberyjskiej projekt nowego typu kolei.

Petersburg 11-go maja. (Tel. Ajen. półn.)—
Stan zdrowia ministra spraw zagranicznych o wiele się polepszył. Przebywając w Carskim Siole, minister zajmuje się sprawami ministerjum.

MANIFESTY WYBORCZE.

Berlin 11-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Manifest wyborczy stronnictwa narodowo-liberalnego ubolewa nad tem, że reforma wojskowa, zabezpieczająca zdobycze z r. 1870-go na zewnątrz i oparta na skróceniu do lat dwóch służby czynnej w armji, padła ofiarą ducha frakcyjnego. Reforma taka wymaga wprawdzie wielkich ofiar finansowych, chodzi tu wszakże o honor i potęgę państwa, o skuteczniejsze rękojmię dla pokoju europejskiego, a ewentualnie w ciężkiej chwili o zwycięstwo. Chodzi o obronę uczciwej pracy we wszystkich gałęziach produkcji. Stronnictwo powinno pozostać wierne swoim tradycjom obrony najwyższych dóbr narodowych: jedności, wolności konstytucyjnej i prawa. Oby zdrowy zmysł ludności rozwiązał trafnie spór dzisiejszy o bezpieczeństwo państwa, ażeby tem swobodniej poświęcić się można pracy około wzmocnienia idei państwowej, reformy finansów, zabezpieczenia swobód obywatelskich, pojednania kontrastów i polepszenia losu klas pracujących, zwłaszcza zaś przyjsia z pomocą stanowi średniemu w mieście i na roli, tak srodze dotkniętemu nowoczesnym rozwojem gospodarczym i obcem współzawodnictwem. Z całą energią zwalczać należy ducha przewrotowego epoki, ujawniającego się w zbrodniczym uwodzeniu robotników.

Berlin 11-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.)—
Manifest wyborczy nowego „związku wolnomyślnego” dowodzi konieczności ustawodawczego zawarcia dwuletniej służby czynnej w armji bez ograniczenia terminu i upadek reformy przypisuje rządowi, który nie miał dokładnej świadomości opinii narodu. Podpisano: Bamberger, Barth, Schrader.

WYBORY W NIEMCZECH.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. Wacsz.)—
Pomiędzy stronnictwami, przychylnie usposobionymi dla reformy wojskowej, ma być zawarty nowy kartel przymierza. Inicyjatywa wychodzi z łona stronnictwa nacjonal-liberalnego, secesjoniści wolnomyślni Ricker-

ta i Bambergera przystąpią prawdopodobnie do kartelu, gorąco popieranego przez wolno-konserwatywną Post.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — „Związek wolnomysłny” Rickerta zamierza wydać własny organ, pod redakcją secesjonisty Aleksandra Meyera.

Berlin 12-go maja. (Tel. pr. Kur. War.) — Socjaliści postawili dotąd 110 kandydatur.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — *Schlesische Ztg.* donosi, że hr. Ballestrem, baron Huene i hr. Porsch nie chcą nadal kandydować do parlamentu.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Nieobecny na sobotnich posiedzeniach parlamentu i stronnictwa wolnomysłnego Baumbach oświadczył, że nie pochwala dokonanego rozdziału i będzie starał się w przyszłym parlamencie dążyć do zlania się na powrót obu frakcyj.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Baumbach telegrafował Richterowi, że pozostaje przy nim. W okręgu wyborczym Arnswalde wybuchnął już spór pomiędzy konserwatystami a antysemitami. Konserwatyści stawiają tam kandydaturę prezesa rejencji, Puttkamera; antysemita utrzymują, że okrąg ten do nich należy.

Berlin 11-go maja. (Tel. Aj. póln.) — Bez względu na to, że rezultat wyborów ściślejszych do parlamentu nie może być wiadomym przed d. 28-ym czerwca, utrzymują, że nowy parlament zwołany będzie już na d. 26-ty czerwca.

Darmstadt 12-go maja. (Tel. pryw. K. W.) — W mowie, zamykającej sesję sejmiku heskiego, wielki książę wyraził ubolewanie z powodu odrzucenia reformy wojskowej przez parlament rzeszy i zarazem nadzieję, że nowy parlament znajdzie właściwą drogę.

REFORMA PODATKÓW.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Pruska izba deputowanych przyjęła w trzecim czytaniu wszystkie projekty podatkowe, stanowiące całość reformy Miquela. Posiedzenia izby odroczone ze względu na wybory w Niemczech do d. 30-go maja.

PROCES BAUDINA.

Paryż 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Izba odesłała do komisji żądanie władzy o zdjęcie nietykalności poselskiej z deputowanego Baudina, któremu prokurator państwa wytoczył proces o czynne znieważenie policjanta i podżegawczą jego działalność w d. 1-ym maja.

HOME RULE.

Londyn 12-go maja. (Tel. pr. Kur. War.) — Izba gmin odrzuciła 295 głosami przeciw 244 poprawkę Russela, która żądała, aby ciało prawodawcze Irlandji składało się tylko z jednej izby, t. j. z tak zwanej rady. (W razie przyjęcia poprawki Russela Irlandja nie posiadałaby istotnego parlamentu; przyp. red.)

WYBORY DO SKUPCZYN.

Belgrad 12-go maja. (Tel. pr. Kur. War.) — Stronnictwo liberalne rozdzieliło się. Jedna część pod przewodnictwem Risticza wstrzymuje się od wyborów do skupczyny, druga pod komendą Ribaracza stawia kandydatury liberalne w wielu miastach.

POWÓDŹ.

Bukareszt 11-go maja. (Tel. Aj. póln.) — Powódź przybiera coraz większe rozmiary. Obawiają się znacznych strat.

Lwów 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — Sejm uchwalił uwolnić od podatków gminnych 181 budowli, wzniesić się mających we Lwowie celem asenizacji miasta. Następnie uchwalił sejm utworzenie stałego funduszu pożyczkowego na cele popierania przedsiębiorstw rolniczych. Sejm upoważnił wydział krajowy do organizacji nowych 29 okręgów sanitarnych. Poseł Rutowski postawił wniosek budowy nowych dróg wodnych i kanałów.

Paryż 11-go maja. (Tel. pryw. K. W.) — Jenerał Dodds przybył dzisiaj z Dahomeju do Marsylji. Lu-

dnosć miejscowa przyjmowała go entuzjastycznie (Aj. póln.)

Rzym 12-go maja. (Tel. pryw. K. War.) — Kardynał Zigliara umarł.

Rzym 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — W Palermo, Trapani i Ustica zauważono trzy faliste wstrząśnienia ziemi.

Londyn 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. W.) — W Hull spłonęły znowu wielkie składy w dokach. Ogień był podłożony przez strejkujących robotników portowych.

Londyn 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Bank angielski podniósł stopę procentową na 3½.

Londyn 11-go maja. (Tel. pryw. Kur. Warsz.) — Tutejsza firma bankierska Haltett (?) i Spółka zawiesiła wypłaty (Aj. póln.)

Belgrad 11-go maja. (Tel. Ajencji póln.) — Dzisiaj wyjechał do Moskwy były minister wojny pułkownik Giuricz z własnoręcznym pismem królewskim, zawiadamiającem Jego Cesarską Mość Najjaśniejszego Pana o objęciu władzy przez króla Aleksandra.

Sofja 11-go maja. (Tel. Ajencji póln.) — Książę Ferdynand z małżonką przybędzie jutro do Systowy.

Berlin 12-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Ruble w gotówce 212 95 (onegdaj 212.45)
Ruble na dostawę 213 00 (onegdaj 212.50)

Z SĄDÓW.

W y r o k.

Sędziowie przysięgli na postawione im pytanie co do winy Maszewskiej odpowiedzieli przecząco, na pytanie zaś co do winy Tęczyńskiego dali odpowiedź: „tak”.

Skutkiem tego werdyktu przysięgłych, sąd okręgowy Marię Maszewską uwolnił od odpowiedzialności karnej, Feliksa Tęczyńskiego zaś skazał na pozbawienie praw szczególnych i zamieszkanie w gub. tobołskiej.

Metrykę, jako sfałszowaną, sąd postanowił zniszczyć.
H. N.

GIEŁDA.

Warszawa, 12-go maja.

Dzisiejsze poranne szacowania berlińskie zapowiadały 212.50 i 212.25, co się równa kursom 47.05 i 47.12½ bez kosztów, a otrzymane nadto depesze twierdziły, iż dyskonto prywatne podniesione zostało do 4% w stosunku rocznym. Petersburg cenil Londyn z odbiorem najchmistrzowym po rs. 9.57 i 9.98 w zaofiarowaniu. Nasze zebrań giełdowe dzisiejsze rozpoczęło obroty kursem 47.25 (odpowiadającym 211.60 m. bez kosztów) za Berlin wpłatowy i obniżyło tę cenę do 47.17½ (t. j. 212.— m. za 100 rs.). Różnice tworzyły dziś 7½ kop. na korzyść rubli i 5 kop. na korzyść Berlina przy porównaniu onegdajszego kursu końcowego. W dostawach robiono dziś niewiele. Sprzedano dostawy z odbiorem stałym w d. 15-ym czerwca r. b. po 47.22½, a dostawy z odbiorem codziennym według woli kupującego do końca b. m. po 47.25; zamieniano nadto Berlin wpłatowy na dostawę czerwcową.

Waluty obce w średnim ruchu. Berlin trzymiesięczny brano po 47.17½ i 47.15. Krótkim Berlinem obracano po 47.25, 47.22½, 47.20 i 47.17½, nie zatrzymując się dłużej przy żadnym z tych kursów. Długi Gdańsk kupowano po 47.17½ i 47.15. a inne niemieckie krótkoterminowe miasta bankowe oddawano po 47.10, 47.07½ i 47.05. Londyn krótki bez obrotów. Za Paryż krótki osiągnęto po 38.32½ i 38.27½. Wiedeń krótki sprzedawano po 78.20 i 78.10.

Z końcem giełdy żądano: za Berlin krótki 47.30, za Londyn krótki 9.62, za Paryż krótki 38.40 i za Wiedeń krótki 78.30, przy chęci płacenia 47.20 za Berlin wpłatowy.

Dyskonto bankowe w Berlinie 4%, w Londynie 3½%, w Paryżu 2½% i w Wiedniu 4% w stosunku rocznym.

W papierach obroty średnie, przy tendencji bez zmian. Za listy likwidacyjne żądano 98.75 i 98.35, przy chęci płacenia po 98.45 i 98.15, stosownie do wielkości odcinków, a otrzymano 98.20 za kilka tys. rubli w drobnych sztukach. Pożyczki wschodnie w zaofiarowaniu nominalnem po 102.— II-ej em. i po 103.25 III-ej em. Ceniono pożyczki premjowe I-ej em. z roku 1864-go po 244.50, premjówki II-ej em. z r. 1866-go po 221.50. Zabrano kilkadziesiąt listów premjowych szlacheckich po 196.25 i po 196.50, chcąc płacić po 196.—. W żądaniu bilety Banku państwa I-ej, II-ej i VI-ej em. po 104. Pożyczki wewnętrzne 4% z r. 1887-go I-ej s. ceniono po 95.85, i po 95.35 trzy następne serie, przy chęci nabywania po 95.50 i 95.—, w tym samym porządku. Pożyczki wewnętrzne 4½% z r. 1893-go zbywać po 99.70.

Listy zastawne ziemskie 5% starano się umieścić po 101.90 i po 99.35 4½% listy, przy chęci płacenia po 100.60 i 99.10, a umieszczono kilkanaście tysięcy 5% listów 100.60 i 100.65, oraz kilkanaście tys. 4½% listów po 99.15. Listy zastawne 5% m. Warszawy były ofiarowane po 102.25 za wszystkie sześć seryj, a płacić chciano po 101.90.

W żądaniu 5% listy zast. m. Łodzi po 101.75 za I serję i po 101.55 za trzy pozostałe serie, szukano ostatnich seryj po 101.25, a znaleziono kilka tysięcy III i VI-ej serji po 101.35.

Obligów kanalizacyjnych miasta Warszawy można było dostać po 101.75, chciano zaś kupować po 101.50.

Szukano akcji zakładów Starachowickich po 120.—, przy żądaniu po 122.— i znaleziono kilkanaście po 120, nadto kilkadziesiąt akcji Towarzystwa zakładów „Zawiercie” po 400.—, 402.— i 408.—.

W żądaniu kupony celne po rs. 1.54¾.

Godzina 12-ta. Usposobienie giełdy dla walut obcych wyczekujące. W. O.

Okowita. Cena dystylatorów. Wiadro 100% rs. 11.05⁶ do rs. 11.09⁴ netto. Wiadro 78% rs. 8.80 do rs. 8.83—2%. Dowozy i zapasy słabe. Usposobienie mocniejsze. Cena warsz. Tow. ocz. i sprzed. spirytusu rs. 11.12.

Giełda otrzymała dziś depesze, według których dyskonto bankowe w Berlinie podniesione zostało do 4%, a stopa procentowa od zaliczeń na papiery do 5% w stosunku rocznym.

W Londynie stopa dyskontowa podniesiona została do 3½% rocznie.

Cukier. Według otrzymanych wczoraj telegramów z Petersburga, König obniżył ceny swoich rafinad o 10 kop. na pudzie.

Sprawozdania z targów.

— Magazyny tranzytowe przy stacji Praga kolei warszawsko-terespolskiej.

Sprawozdanie z dnia 12-go maja 1893 r.

	wysokość	przyszło:	pozostało:
	1 wag.	— wag.	9 wagonów
Żyta	4	3	35
Owsa	4	3	35
Maki żytniej	—	—	—
Maki pszennej	—	—	4
Kaszy jaglanej	4	—	189
Kaszy gryczanej	—	—	13
Ryżu	—	—	3
Pszenicy	—	1	12
Jęczmienia	3	—	21
Grochu	—	—	5
Gryki	3	1	10
Cebuli	—	—	—
Fasoli	—	—	2
Łoju	—	—	9
Makuchów	—	—	1
Kukurydzy	—	—	—
Maki kartoflanej	—	—	—
Cukru	—	—	—
Rodzenków	—	—	6

Razem 15 wag. 5 wag. 319 wagonów

O zbiorach w Cesarstwie donoszą z Petersburga co na stępuje: Wiadomości podawane w dziennikach zagranicznych o złym stanie zasiewów w Rosji, i o przypuszczalnym zakazie wywozu żyta, są zupełnie bezpodstawne; wobec bardzo późnej wiosny, obecnie nie ma jeszcze zupełnie zasady przewidywania niekorzystnych zbiorów. Wprawdzie w gubernjach: podolskiej, kijowskiej i chersońskiej stan zasiewów jest mało zadawalniający, natomiast zaś na Kaukazie i w gubernjach: charkowskiej, ekaterynosławskiej i poltawskiej pola nie pozostawiają nic do życzenia. W wielu miejscowościach śnieg dotąd nie stopniał. Wogóle Rosja przedstawia tak olbrzymie przestrzenie, iż z rezultatów tej lub owej miejscowości nie można wyprowadzać wniosków, odnośnie do całego państwa.

Cement. Ceny cementu w ostatnim tygodniu żadnych znaczniejszych nie doznały zmian. Cement szlaski wciąż tani, a krajowy w handlu hurtowym kosztuje około rs. 3.75 za beczkę 9%, pudów.

Wykaz transportów

przybyłych w d. 29 kwietnia (11 maja) r. b. na stację Warszawa (Praga) Terespolska

1) Za frachtem pociągów: Carycyn № 1108; Brześć № 350, 3521; Nagorye № 198; Saratów № 785.

2) Za frachtem towarowym: a) do Magazynów skladowych: Mińsk № 3142, 3091, 3090, 3044; Natęczów № 166; Fastów № 925; Mironówka № 467; Krzywý Róg № 1216; Władimirówka № 275; Znamienka № 190; Elizabetgrad № 2892; Juzkowce № 628, 635; Gorodeja № 1797; Niegorolaje № 450, 449, 437, 432; Fanipol № 119; b) do Pragi (loco): Orsza № 2460, 2452; Bereza № 634, 633, 645; Lesnaja № 156; Rostów № 9244; Homel № 2778, 2747; Kursk № 1638; Charków № 4940; Orzeł № 3320, 3325, 3319, 3370; Moskwa № 1039, 1040, 1100, 1091, 1092, 1098, 1096, 1095, 1045, 1042, 1608, 1001, 1600, 1588, 1520, 1619, 1521; Tewle № 178; Saratów № 11308; Skopin № 641; Kłince № 1383; Romny № 4952; Miena № 736; Brześć № 1584, 1583, 1582, 1580, 1579, 1572, 1592, 176; Międzyrzec № 876, 871, 884; Siedlce № 892; Biała № 928, 940, 941, 942, 938, 929; Mironówka № 463, 462; Fanipol № 129.

„PAR OCCASION“

Okrywki koronkowe „visite” i płaszcze od kurzu (cache-poussière) poleca po przystępnych cenach M. Marcinek Niecała 11.

1994

ZAWIADAMIAM

Szanownych moich odbiorców, że pomimo pożaru wynikłego w dniu 6 b. m. w mojej fabryce—roboty nadal prowadzą się i wszelkie zamówienia tak dawne jak i nowe w oznaczonym czasie wykonywane będą.

1975

J. Serkowski.

„OAZA”

711r

przy Handlu Win
Ant. Stępkowskiego,
otwarta.

ZARZĄD

drogi żelaznej

Warszawsko-Terespolskiej

podaje do wiadomości, iż od dnia 1 (13) maja do 1 (13) października r. b. sprzedawane będą na stacji Warszawa (Praga) a także na stacji miejskiej tejże drogi (Królewska Nr 6) **bilety powrotne** wszystkich trzech klas, z ustępstwem 50% od taryfy normalnej na przejazd pasażerów do stacji: Miłosna (Rembertów), Nowo-Mińsk (Dębe-Wielkie), Mrozy (Ceglów) i z powrotem, przyczem:

1) Bilety wspomniane ważne będą na wszystkie pociągi pasażerskie i towarowo-pasażerskie z wyjątkiem pociągów kurjerskich i pocztowych oraz na pociągi tak zwane spacerowe, wysyłane w każdą niedzielę i święta.

2) Powrót za biletami powrotnymi nastąpić winien w ciągu 48 godzin, przyczem czas od chwili kupna biletu do północy w oznaczony termin nie wlicza się.

3) Dni świąteczne, następujące bezpośrednio za sobą liczone będą za dzień jeden.

Oprócz tego sprzedawane będą na stacji Warszawa (Praga) i na wspomnianej stacji miejskiej od dnia 1 (13) maja do 1 (13) stycznia 1894 roku **bilety abonamentowe** wszystkich trzech klas z ustępstwem 30% z opłaty taryfowej na przejazd pomiędzy Warszawą (Praga) z jednej i stacjami Miłosna (Rembertów), Nowo-Mińsk (Dębe-Wielkie) i Mrozy (Ceglów) z drugiej strony, przyczem bilety rzeczzone służyć będą na 20 przejazdów w ciągu czasu od chwili kupna biletu do 1 (13) stycznia 1894 roku. 709r

ZARZĄD

Drogi żelaznej Nadwiślańskiej

w uzupełnieniu podanej wiadomości o mającym obowiązywać od dnia 1 (13) maja r. b. nowym letnim rozkładzie jazdy pociągów osobowych, niniejszem ma honor zakomunikować co następuje:

1) Zaprowadzone dla bezpośredniej komunikacji pomiędzy Moskwą i Wiedniem via Brześć, Łuków, Iwangród, Granica (dr. żel. iwangr.-dąbrow.) pociągi osobowe nr 3bis od Łukowa do Iwangrodu i nr 4bis od Iwangrodu do Łukowa nie będą kursowały aż do czasu zaprowadzenia dla tej komunikacji odpowiednich pociągów na drogach austriackich. Termin wprowadzenia pociągów ogłoszonym będzie dodatkowo.

2) Od dnia 1 (13) maja r. b. na drodze żelaznej nadwiślańskiej rozkład jazdy pociągów wprowadzonym zostaje z zastosowaniem czasu petersburskiego.

Godziny przybycia i odejścia pociągów drukowane w afiszach są dwójakie: kolorem czarnym oznaczają czas petersburski—kolorem czerwonym czas warszawski.

Zgodnie z zastosowaniem czasu petersburskiego na drodze żelaznej nadwiślańskiej wszystkie kolejowe zegary nastawione zostaną tak, że petersburski czas będzie pokazywany czarną wskazówką, warszawski zaś czerwona. 703r

KONWERSJA

na Listy Zastawne 4 $\frac{1}{2}$ %-we 5%-ch Listów Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego złożonych w urzędach i instytucjach na kaucje lub na zabezpieczenie różnych zobowiązań.

DYREKCJA GŁÓWNA

TOWARZYSTWA

KREDYTOWEGO ZIEMSKIEGO

powołując się na swe kilkakrotne ogłoszenia o konwersji Listów Zastawnych 5% Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na 4 $\frac{1}{2}$ %, w których to ogłoszeniach zamieszczone zostały warunki i sposoby zamiany pierwszych z tych listów na drugie, powołując się również na swe ogłoszenia dotyczące 5% Listów Zastawnych złożonych w rozmaitych urzędach i instytucjach na kaucje lub na zabezpieczenie różnych zobowiązań, Dyrekcja Główna Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego ma zaszczyt zawiadomić tak pomienione urzędy i instytucje jakoteż i właścicieli Listów Zastawnych 5%, że stosownie do rozporządzenia JW. Ministra Finansów, ogłoszonego w nrze 54 Zbioru praw i rozporządzeń rządowych z dnia 20 kwietnia r. b. pod pozycją 449-tą, 4 $\frac{1}{2}$ % Listy Zastawne Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Królestwie Polskim mogą być przyjmowane:

1-o) Na kaucje przy dostawach i entrepryzach rządowych, jak również na zabezpieczenie rozłożonej akcyzy od tytoniu i spirytusu, w cenach następujących:

Listy Zastawne po 3000 rs. w cenie rs. 2424

„	„	1000	„	„	808
„	„	500	„	„	404
„	„	250	„	„	200
„	„	100	„	„	80

2-o) Na kaucje, celem zabezpieczenia opłat celnych:

Listy Zast. po 3000 w cenie rs. metal. 1425

„	„	1000	„	475
„	„	500	„	237
„	„	250	„	118
„	„	100	„	47

Właściciele więc Listów Zastawnych 5% Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego złożonych na kaucje lub zabezpieczenia, życzący sobie zamienić te listy na listy 4 $\frac{1}{2}$ %, **powinni jaknajspieszniej wnieść prośby do odpowiednich urzędów lub instytucji** o przesłanie rzeczonych listów do dyrekcji głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego, która uskuteczni zamianę i zobowiązuje się zwrócić każdemu urzędowi lub instytucji, między dniem 1 (13) a 10 (22) lipca r. b. wzamian za nadesłane sobie listy 5%, takąż samą sumę w listach Zastawnych 4 $\frac{1}{2}$ %.

Dowód depozytowy na nadesłane do zamiany Listy Zastawne, dopłatę po 1 $\frac{1}{2}$ % oraz wartość kuponu czerwcowego r. b. od listów 5%, jeśli ten kupon znajdował się przy rzeczonych listach, dyrekcja główna przesła pod wskazanym adresem zaraz po otrzymaniu do zamiany listów 5%.

Przesyłka z dyrekcji głównej tak gotowizny jak i listów 4 $\frac{1}{2}$ % odbywałaby się na koszt osób interesowanych.

Dyrekcja Główna ostrzega, że przyjmuje do zamiany Listy 5% na 4 $\frac{1}{2}$ % tylko do dnia 8 (20) maja r. b. wyłącznie.

Prezes Radca Tajny A. Tołoczanow.

Naczelnik Kancelarii Ignacy Górski.

— D-ta **Marja Linda** powróciła i przyjmuje od 10—5-ej po południu, biednych od 9—10-ej bezpłatnie. Marszałkowska 95. 699r

A. KOŁAKOWSKA

właścicielka Magazynu Mód
(Długa nr 8a)

poleca kapelusze damskie najświeższej mody w wielkim wyborze po cenach możliwie najniższych. 1895

LECZNICA chorób zębów i jamy ustnej

Marszałkowska 109,

Leczenie, plombowanie, zęby sztuczne codziennie i w święta. Deżury nocne. 1969

Dr **Jakób Halpern**, b. lekarz na klinikach za granicznych. Choroby **skórne i weneryczne**. Do 10 r. i od 3—5 po p. Nowy-Świat 36. 1985

Przełożona 6-cioklasowego Zakładu Naukowego
Żeńskiego

IZABELLA SMOLIKOWSKA

ulica Marszałkowska nr 122,

zawiaadamia Szanownych Rodziców i Opiekunów, że egzamina przedwakacyjne nowowstępujących kandydatek, na rok szkolny 1893/4, rozpoczyna się dnia 13 maja i odbywać się będą codziennie od 10—3-ej godz. po poł., do dnia 20 czerwca r. b. 719r

KOMITET

Warszawskiego Towarzystwa Wioślarskiego

zawiaadamia pp. członków, że otwarcie przystani a następnie wspólna wycieczka statkiem i łodziami odbędzie się dnia 14 maja r. b., tj. w niedzielę, o godz. 12-ej w południe. Członkowie na statek mają wstęp bezpłatny za okazaniem kwitu z opłaconej składki za kwartał I-szy 1892/3 roku. 717r

— Dr **S. Groszlik**, Graniczna 10, przyjmuje z chorobami chirurgicznymi, specjalnie **organów moczopłciowych**. Od 4—6. 1729

Cyrk Ernesto Ciniselli

Dziś, w piątek, wielka walka zapasnicza między panem **Jankowskim** warszawskim atletą i zapasnikiem a panem **Garlińskim** dorożkarzem z Warszawy. Występ całego towarzystwa. Szczegóły w afiszach. 718r

Trany lekarskie, Oliwa nicejska,

świeże nadeszły do składu materiałów aptecznych

Urbanowicz i Różycki

Krak.-Przedm. nr 17.

Polecamy także wszelkie środki **dezynfekcyjne**.

Farby olejne G. B. Moewes'a

od 12 kop. za tubkę znanej wielkości, płótna malarzkie, blejtramy, stalugi, pendzle i t. p. **wyroby z drzewa białego do malowania** jak: pater, noże i t. p.; **FARBY EMALJOWE** i przybory do malowania w wielkim wyborze i **po cenach najtańszych sprzedaje** skład papieru i przyborów malarzskich **St. Winiarskiego** Nowy-Świat 53 w Warszawie. 1892

Dla wybierających się na wystawę

DO CHICAGO

Wszelkie przewodniki, mapy i plany potrzebne do podróży do Ameryki między innymi nowo wydana książkę p. t.

Roedecker. Przewodnik po Stanach Zjednoczonych Ameryki Północnej po niemiecku lub angielsku dostarcza księgarnia **F. Hössik w Warszawie**. 635r

KORRESPONDENCJA PRYWATNA.

— Tak!
2004

O. L. J.

KONWERSJA

5%-ych Listów Zastawnych Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego na 4½%-owe.

Powołując się na ogłoszenie Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w pismach tuższych zamieszczone, niżej wymienione instytucje i domy bankowe podają do wiadomości, że w godzinach biurowych przyjmują deklaracje na zamianę listów pięcioprocentowych tak wylosowanych do konwersji, jak też niewylosowanych na takie listy cztero i półprocentowe na warunkach w powyżej rzeczonym ogłoszeniu wyszczególnionych, nadto z upoważnienia Towarzystwa zaopatrywać będą stemplem listy do konwersji przedstawiane.

Druki do deklaracji i tabele listów do konwersji wylosowanych wydają się bezpłatnie interesowanym w tychże instytucjach i domach bankowych. 612r

Bank Handlowy w Warszawie.

Bank Dyskontowy Warszawski.

J. G. Bloch.

Leon Goldstand.

S. Natanson i Synowie.

H. Wawelberg.

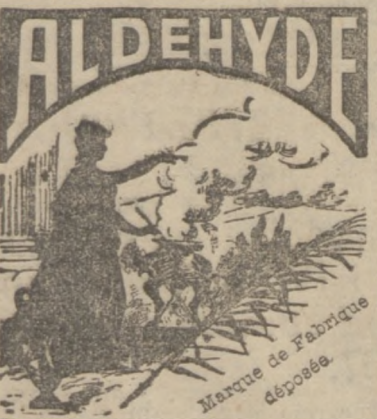
Kapelusze słomkowe

damskie zagraniczne, gustownie ubrane, w pięknych fasonach i gatunku, po cenie przystępnej poleca magazyn

T. WEIGT,

Królewska № 1, róg Krakowskiego Przedmieścia. 892

Medaille d'or Londre 1892.

WŁADIO Chimiste
NOUVEAU
GOLD-CREAM

Se vend dans toutes les pharmacies, ainsi que chez les parfumeurs et les droguistes.
Paris 40 rue de Cléry.

NA POWĄŻKACH

est do odstąpienia dla rodziny zamożnej, duży murowany

grób familijny,

przy pierwszej bramie.—Oferty pod „Powązki” przyjmuje kantor Kurjera. 886

Znakomite dzieło D-ra **Ernesta Brückego** Profesora fizjologii Uniwersytetu Wiedeńskiego, p. t.:

Jak ochraniać

Życie i zdrowie dzieci?

w tłumaczeniu polskim przez M. Flamma, opuściło prasę i sprzedaje się we wszystkich księgarniach po Rs. 1, z przesyłką pocztową Rs. 1 kop. 15.

Zamówienia z prowincji za zaliczeniem pocztowym, natychmiast są załatwiane. 533r

Adres: S. Lewental, Wydawca, w Warszawie, Nowy-Świat № 41.

Nowelle OSTOI:

Świetny los.—Królewska.—Nr. 3.—Pod urokiem, wyszły z druku i sprzedają się we wszystkich Księgarniach po Rs. 1 kop. 20, z przesyłką pocztową Rs. 1 kop. 35 (tom jeden o 320 str.)

Zamówienia z prowincji przyjmują się także i za zaliczeniem pocztowym. 549r

Adres: S. Lewental, Wydawca, w Warszawie, Nowy-Świat № 41.

Złoty Medal 1885 r.

KASSY

ogniotrwałe

Roberta Bohtego,

Nowy-Świat № 34.

SPECJALNA FABRYKA nagrodzona medalami na wystawach Europejskich i Amerykańskich.—Wyrób pierwszorzędny.—Ceny niskie, znaczny wybór.—Cenniki z rysunkami wysyłają się bezpłatnie. 444

Letnie Mieszkania.

W Folwarku Służewie, są mieszkania letnie do wynajęcia, różnej wielkości, oraz pałacyk, położone w parku spacerowym. Wiadomość u zarządzającego folwarkiem Służew.

LETNIE MIESZKANIE w Wilanowie.—Wiadomość w Administracji Dóbr. 860

Do sprzedania

na dogodnych warunkach i na kilkoletnią wypłatę

Posiadłość

z mieszkalnymi gospodarskimi zabudowaniami, wraz z sklepem i nową dobrą urządzoną piekarnią, z której pieczywo dostarcza się dla

Nowogiejorg. Wojskowego Szpitala,

we wsi Pomiechowku, przystanek D. Ż. Nadwiślańskiej, przy rządowych lasach, w pobliżu Twierdzy Nowogiejorgiewskiej położona i przynosząca dochodu do 1,000 rs. rocznie. Plac objętości 2 morg. 59 pr. W czasie lata znajduje się tam ogromny obóz i wiele letnich mieszkań. Jest to w bardzo dobrym i handlowym punkcie.—Wiadomość na miejscu u M. Kruk, nabywać mogą tylko właścianie i prawosławni. 883

Magazyn Mebli ZAŁĘSKIEGO i S-ki

w WARSZAWIE,

137. Marszałkowska 137.

posiada na składzie wielki wybór mebli wykwintnych i skromnych. Podejmuje się urządzenie apartamentów, podług rysunków. Dział dekoracyjno-tapicerski. Wynajem mebli mało używanych. 12r

Dla pierwszorzędnego biura podróżniczego (Reisebureau), potrzebny jest zaraz zdolny 639r

Korespondent

języków polskiego i niemieckiego. Pensja marek 2,000.—Wstęp natychmiastowy.—Wymagane pierwszorzędne rekomendacje.—Pierwszeństwo mają korespondujący także po litewsku.—Oferty pod C. 4426 adresować: Annoncen-Expedition Wihl. Scheller Bremen.

ADMINISTRACJA

folw. RAKOWIEC,

podaje do wiadomości, że ma do sprzedania kilkanaście sztuk

krów holenderskich,

bardzo mlecznych, do wyboru z całej obory. Tablice mleczności każdej krowy do obejrzenia. Wiadomość na miejscu w folw. Rakowiec, 2 wiorsty za rog. Jerozolimską. 888

Biuro Techniczne

K. SIENNICKI, inżynier,

WSPÓLNA № 23.

Budowa różnych fabryk z instalacją i montowaniem kotłów, maszyn, transmisji i t. p. Nadzór techniczny fabryk z odpowiedzialnością rządową. Wykonywanie planów, projektów, kosztorysów fabrycznych i zatwierdzanie tychże u władz. Porady w kwestjach technicznych. Wentylacja, ogrzewanie. Mechaniczne pralnie i t. p. 564

DO SKŁADU

Stanisława Baumann

przy ulicy Elektoralnej № 7, naprzeciw Banku,

nadechodzą ciągle wielkie transporty

Cementu Portland

z fabryk niemieckich i krajowych

Cegły i Gliny ogniotrwałej,

Węgla kowalskich angielskich,

Tektury smołowcowej,

Stali Resorowej Angielskiej.

Zwracam uwagę na świeżo wypuszczony gatunek wina, w cenie 35 kop. cała butelka. Wino to dobrocią przewyższa wszelkie inne sprzedawane w tej cenie, w interesie więc własnym kupujących, upraszam o zwrócenie uwagi na firmę.

R. MOROZOWICZ.

Miodowa 6, Plac Ś-go Aleksandra 18, Chłodna 22, w Handlu W-go Baur-skiego, Złota № 38, w Handlu W-go Buharda, Chmielna № 15, w Handlu W-go Książka. 583r

220 numerów od 1 rs. i drożej na dobę, HOTEL METROPOL,

MOSKWA, Plac Teatralny.

Pierwszorządny, największy hotel w stolicy, znajduje się w samym środku miasta. Możliwe udogodnienia dla pp. podróżujących. **UWAGA.** Ponieważ dorożkarzom nie daje się na piwo, przeto Zarząd hotelu uprzednio prosi nie zwracać uwagi na słowa dorożkarzy, dotyczące się hotelu. 371r

NADZWYCZAJNA WYPRZEDAŻ WYROBÓW PLATEROWANYCH, w fabryce „T. Groszkowski i K. Godycki,”

ulica Żabia Nr 9, dom W. Janasza w podwórzu,
z powodu przeniesienia tejże na ulicę Marszałkowską Nr 13.

871

MAGASYN FRANCAIS,

róg Krakowskiego-Przedmieścia i Trębackiej (stara poczta).

UBIORÓW MĘSKICH.

Z powodu bardzo korzystnych zakupów przy zbliżającym się sezonie letnim, sprzedaje gotowe ubiory i przyjmuje obstalunki **po cenach nader niższych.** 845

Nauka i wychowanie.

Angielki, francuzki, nauczycielki polki, wy-Asoko wykształcone, do umieszczenia zaraz. Biuro nauczycielskie pierwszorzędne Jasni-skiej, Berga № 6, parter. 1404r

Buchalterji i rachunkowości handlowej, Bnauczyciel S. Rogulski. Niecała 4. 14716

Biuro pedagogiczne rekomenduje nauczy-Bcieli, metrow, gwernantki, bony. Święto-krzyżka 27. Dąbrowska. 15356

Dam obiad za godzinę francuzkiego i arytmetyki. Elektoralna 21, mieszkania 10, od 10-jej do 1-jej. 15188

Francuzka potrzebna na przychodnią do dwójki dzieci w rannych godzinach. Wiadomość: Świętojerska 10, między 2—3. 15377

Francuzka z wyższym patentem francuzkim potrzebna. Codziennie godzina. Oferty przyjmuje Kurjer „Gervais”. 15199

Konwersacja francuzka, niemiecka 2 rs, Angielska. 3 Miodowa, oficyna 25. 14178

Nauczycielka polka, posiadająca patent, Ndlugoletnie doświadczenie, język ruski, francuzki, niemiecki, wszystkie z konwersacją—nauczająca wybornych początków muzyki i rysunku,—poszukuje miejsca stałego na wyjazd lub w Warszawie. Zna metodę poglądową. Ulica Królewska 37. Schronienie nauczycielek. Listownie dla K. M. Zastać od 10—1 i od 4—8-jej. 15435

Nauczycielka z patentem i konwersacją francuzką, poszukuje zajęcia na lato. Hoża 21—1, od 5 do 8-jej wieczorem. 15049

Nauczycielka niemiecka życzy wyjechać na wakacje. Hoża 7, m. 45. 15117

Potrzebny na wieś, 10 wiorst od Warsza-wy korepetytor, posiadający dokładnie język niemiecki. Wiadomość: Bracka 8, mieszkania 12. 15383

Realista potrzebny do przygotowania chłop-ka do 2-jej klasy, 6 rs. miesięcznie. Dobra 55, mieszkania 3. 15446

Student uniwersytetu poszukuje lekcji lub skorepetycji, w miejscu lub na wyjazd. Chmielna 64, m. 7. 1425r

Student udziela lekcji. Gruntownie matematyka, języki. Chmielna 58. Adres uprasza zostawić u stróża. Odległość nie stanowi różnicy. 14941

Zakład freblowski z obszernym ogrodem Jadwigi Chrzaszczewskiej, Nowy-Swiat № 21. 14841

Doniesienia osobiste.

Dla wdowy 45, list będzie w kiosku na Sena-torskiej od E. S. 15444

„Podkowie” „Sokół błękitny” „Syrokomli z „Topolina” listy wysłane. 15293

Posady i prace.

a) Poszukiwane.

„Gronom z patentem młody materialnie od-powiedzialny, poszukuje posady rzadcy lub innej. Wiadomość Ruda Guzowska, poste-restante A. B. 14951

Były administrator wielkich dóbr, znający stosunki litewskie, poszukuje posady admi-nistradora, rzadcy, kasjera lub leśniczego; kau-eji złoży 2.000 rs. Adres. Krucza 10, mieszka-nia 8.—Koreywo. 15101

Człowiek młody, żonaty, polak i katolik, ze średnim wykształceniem, pracujący od lat 5-iu w interesie komorowo-ekspedycyjnym w mieście pogranicznym, obeznany z prowadze-niem ksiąg i korespondencją polską, ruską i niemiecką, poszukuje odpowiedniej posady w Warszawie lub na prowincji. Może przyjąć także obowiązki magazyniera lub kasjera w większym interesie przemysłowym. Na żąda-nie złożyć może rs. 1.000 kaucji. Oferty składać proszę w kantorze Kurjera Warszawskie-go sub „carpe diem” K. Z. 14920

Inteligentna, młoda osoba, muzykalna, po-siadająca obce języki (specjalnie francuzki z konwersacją), poszukuje zajęcia na przycho-dnią, może być z obiadem. Godziny popołudniowe lub wieczorne. Chłodna 32, miesz-k. 24, od 3—8-jej, Helena. 15349

Młoda osoba, znająca gospodarstwo dobrze, w szycie bielizny, krawiecczynę, poszukuje zajęcia. Rybaki 8—48. 15451

Osoba młoda, przybyła z prowincji poszuku-je obowiązku do pojedynczej osoby na wy-jazd. Wróbla № 1, stróż wskaże. 15429

Osoba znająca gospodarstwo wiejskie i miej-skie poszukuje miejsca. Żórawia № 4, mie-szkania № 31. 14969

Panna służąca znająca krój i szycie krawiec-czynę poszukuje miejsca. Nowy-Swiat № 8, mieszkania № 85. 14970

Poszukuję zajęcia w domu zamożnym do towarzystwa, gospodyni, znam krawiecczynę, mogę wyjechać. Oferty, Nowa-Praga, Czyszowska 3, dom Dappa, mieszkania 5. So-bańska. 15220

Urzędnik magistratu pragnie podjąć się pro-wadzenia meldunków za mieszkanie. Wiadomość: Marjańska 4, m. 26, od 6—8-jej wie-czorem. 14019

Wdowa poszukuje miejsca na wyjazd do dzieci, znająca szycie. Oferty uprasza składać w Kurjerze Warszawskim pod nazwą „Joanna”. 15133

b) Zaoferowane.

Aptekarski uczeń z dwuletnią praktyką po-trzebny po apteki Zalewskiego w Rawie. Wiadomość o warunkach na miejscu lub apte-ka Tuguta, Warszawa. 15440

Pona niemiecka do dozoru starszych dwóch chłopców potrzebna na wieś na wakacje.—Świadectwa wymagane. Krakowskie-Przed-mieście 5, m. 14. 15107

Czeladnik tapicerski potrzebny jest na stałą robotę do zakładu tapicerskiego W. Apfel-bauma w Płocku. Bliższą wiadomość powziąć można: Hoża 14. 15423

Do projektowanej fabryki mydeł toaleto-wych potrzebny jest specjalista-mydlarz. Wiadomość w Biurze ogłoszeń, Senatorska 26. 1892r

Kucharka z dobrymi świadectwami, przyje-kinnej powierzechności, potrzebna zaraz.—Zgłaszać się: Podwale № 19, m. 20, od 4—5-jej po południu. 15100

Maszynistki i podręczne kompletnie uzdol-nione. Leszno № 18, miesz-k. 26. 15372

Rowizor potrzebny jest do Petersburga, roztropny, zdolny receptarius, posiadający gruntownie język ruski. Curriculum vitae i fotografia pożądana jest. Adresować do dra Skargi, Petersburg, Kanał Katarzyny domu № 49, miesz-k. 18. 15146

Podręczne do staniaków potrzebne. Niecała 12, Manufaktur krajo-wa. 15039

Potrzebna jest na wieś bona niemiecka freblów-ka. Chłodna № 12, m. 5. 15091

Potrzebny uczeń do cukierni na Niecałą № 14, zaraz. 15080

Potrzebna zdolna staniczarka i podręczne.—Żórawia 9, m. 9. 15295

Potrzebna jest zaraz uzdolniona panna do krawiecczyn w domu prywatnym. Wło-dzimierska 6, m. 8. 15335

Potrzebne są zdadne panny do staniaków i dziewczynki do nauki. Widok № 1, miesz-kania № 1. 14119r

Potrzebne zaraz zdolne staniczarki. Marszał-kowska 135—11. 15115

Potrzebna panna do krawiecczyn do domu prywatnego. Złota № 25, m. 46. 15406

Potrzebne podręczne do krawiecczyn.—Chmielna 30, m. 9. 15403

Potrzebne są zdolne panny do staniaków i do spódnice za dobrem wynagrodzeniem. Mar-szałkowska № 145, m. 34. 15404r

Panny zdolne do staniaków i spódnice potrze-bne zaraz. Gundelach, Nowy-Swiat 60. 15426

Potrzebny pracujący do handlu, kancja 100 rs. Oferty: Kurjer Warszawski „Pracują-cy.” 15424

Potrzebne panny zdolne i podręczne. Pracow-nia sukien, Hoża 38—16. 1542

Potrzebna kompletnie uzdolniona maszy-nistka do pończoch. Nowy-Swiat 16, miesz-kania 34. 1427r

Potrzebna dziewczynka do bielizny. Chmiel-na 98, m. 35. 15461

Panny uzdolnione do sukien i okryć potrze-bne do magazynu „Philippi”, ulica Nieca-ła 9. 15471

Potrzebne dziurkarka i uczennica do bieli-zny. Elektoralna № 13, m. 14. 15450

Potrzebne panny do ubranek dziecińczych.—Danilowiczowska 6, m. 17. 15459

Paniom kilka dobrych maszynistek i dziur-karek potrzeba za dobrem wynagrodzeniem do nowo utworzonej pracowni bielizny męskiej. Robotą stała. Ogrodowa 18, m. 20. 15443

Spódniczarka i staniczarka potrzebne zaraz. Marszałkowska 138, m. 5. 15460

Kupno i sprzedaż.

Ani jednej niema takiej zabawki, którejby Anie można było dostać tanio u J. W. Wiśni-akowskiego, Senatorska 6. Sklep wprost skwe-ru. 13893

Adres. Meble tanio, garnitury, otomany, Aszafy, komody, łóżka, biura, kredensy, sto-ły, krzesła i inne meble. Mokotowska 59, przy placu św. Aleksandra, Koperski. 12659

Biurko starożytnie, szafę, stolik, kandelabry Bsprzedaje. Gnojna 7—25. 15416

Bryczka nowa na resorach tanio do sprzeda-nia. Leszno № 87. 15167

Biurko, sekretarka antyk do sprzedania. Ul. Nowolipie 28, u rzadcy. 15030

Chcę kupić 48 krzesel i 12 stołów żelaznych Gwerendowych. Oferty uprasza się nadsyłać do kantoru W. Koteckiego, Leszno 14. 15203

Do sprzedania bielizna damska, obrusy, po-duszki salonowe. Nowogrodzka 1, mieszka-nia 16. 1398r

Ekwipaże najrozmaitsze, gumowe koła zwy-czajne, najtaniej wynajmuję, sprzedaje lan-do, faeton, amerykański, dwukółkę, egoistkę ko-zackiego konia, platformę, pianino amerykań-skie. Nowy-Swiat 8, telefonu 323, przy straży ogniowej, spytać w remizie. 14752

Faetony, wolanciki nowe i używane, brycz-ki nowe do wsi zbudowane sprzedaje. Lesz-no 52. 14955

Fortepian czarny, krótki, siedem oktaw, za rs. 150. Marszałkowska 139, m. 12. 14708

Fortepian zagraniczny za rs. 320 i meble.—Marszałkowska № 71, m. 25. 15079

Fortepian Kralla doskonały, czarny, rs. 260. Szeroka Freta 18, m. 7. 15439

Fortepian bardzo tanio do sprzedania, wyna-fjeia. Krucza 21, mieszkania 6. 15430

Faeton używany, amerykański używany, szara-ban. Wiadomość u kowala, ulica Nowy-Swiat № 25. 15447

Faeton i bryczka używane do sprzedania.—Krochmalna № 55. 15075

Fortepian Hofera do sprzedania. Wspólna 23, m. 15. 15098

Głowa Chrystusa, obraz znanego malarza, do Gsprzedania oraz suknie różne, okrycia. Zło-ta 16, mieszkania 5. 15428

Garnitur, szafy, łóżka, otomana, lustra, stół, krzesła, kredens. Chmielna 62. 15448

Garnitur mebli nowy tanio 55 rubli. Chmiel-na 10, m. 6. 55462

Garnitur mebli palisandrowych salonowych Gdo sprzedania. Rymarska 10, m. 2. 15190

Jest do sprzedania welocyped nowy przypad-kowo. Wiadomość: Marszałkowska 50, m. 2, zrana od 9 do 11-jej i od 7 do 8-jej wiecz. 15141

Kwiaty sztuczne są do sprzedania tanio. Ul. Nowy-Swiat 44, m. 7. 15458

Kasy ogniowate najtańsze, najlepsze u R. Bohtego, Nowy-Swiat 34. 7997

Дозволено Цензурою Варшава 30 Апрѣля (12 Мая) 1893 г.
vski i Antoni Pietkiewicz (Adam Pług).